ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Αρ. Φύλλου **647**

30 Αυγούστου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 1432.62/93/26.7.93 (1)

Κανονισμός Οργάνωσης και Λειτουργίας Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 9 του Ν. 1844/89 «Κύρωση Σύμβασης για τη Ναυτική Έρευνα και Διάσωση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 100 Α/89). Τις διατάξεις του Κανονισμού 15 του Κεφ. V της Διεθνούς Σύμβασης «περί Ασφαλείας Ανθρωπίνης Ζωής εν Θαλάσση 1974» που κυρώθηκε με τον Ν. 1045/1980 (ΦΕΚ 95 Α/80).

β) Το άρθρο 29Α του Ν. 1558/85 που προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 1081/92 (154Α') και το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

γ) Τις διατάξεις του άρθρου 25 της Σύμβασης Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) που κυρώθηκε με το Ν. 211/1947 (ΦΕΚ 36 Α/47) για την παροχή βοηθείας στα κινδυνεύοντα αεροσκάφη και τα σχετικά παραρτήματά της.

δ) Τις διατάξεις των άρθρων 15 και 18 του Ν. 660/77 «περί Υπουργείου Εθνικής Άμυνας» (ΦΕΚ 218 Α/77).

ε) Τις διατάξεις του άρθρου 8 του ΠΔ 259/88 (ΦΕΚ 117 Α/88) περί Οργανισμού του ΥΕΝ.

στ) Τα εγχειρίδια και τις οδηγίες του ΙΜΟ και του ICAO, που αναφέρονται στην ναυτική και αεροπορική έρευνα και διάσωση.

ζ) Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Διατάγματος της 11ης Φεβ. 1952 «Περί μεταφοράς της Γενικής Διεύθυνσης Κρατικής Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας από το Υπουργείο Αμύνης στο Υπουργείο Συγκοινωνιών» όπου καθορίζεται ότι η αεροναυαγοσωστική θα παραμείνει στην αρμοδιότητα της Ελληνικής Βασιλικής Αεροπορίας.

η) Τις διατάξεις της Πράξης υπ' αριθμ. 1851 της 24ης Σεπτεμβρίου 1955 «Περί συγχώνευσης στο Βασιλικό Ναυτικό της παρά την ΕΒΑ υφισταμένης Αεροναυαγοσωστικής Μονάδας όπου καθορίζεται ότι η Α.Ν.Μ. εξακολουθεί να υπάγεται επιχειρησιακά υπό το ΓΕΑ/ΚΣΕΔ.

θ) Την με στοιχεία ΓΕΑ/Β3/1/511/000/ΕΜ. 233985/5960/8.10.87 απόφαση του ΑΑΣ «Περί μεταφοράς του Αεροπορικού ΚΣΕΔ από το αεροδρόμιο Ελληνικού στο ΘΕ/ΑΛΣ προκειμένου να λειτουργεί ως Ενιαίο ΚΣΕΔ.

ι) Την υπ' αριθμ. 65/22.4.93 Απόφαση Ολομελείας του ΑΑΣ κατά την ΣΤ 1993 συνεδρίασή του με την οποία εγκρίθηκε ο Κανονισμός Οργάνωσης και Λειτουργίας του Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης, αποφασίζουμε:

1. Εγκρίνουμε τον Κανονισμό Οργάνωσης και Λειτουργίας και Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (ΚΣΕΔ) που προβλέπεται από το άρθρο 5 του Νόμου 1844/89 για την ενιαία αντιμετώπιση των θεμάτων ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης, ο οποίος επισυνάπτεται ως Παράρτημα της παρούσης.

2. Εξουσιοδοτούμε το ΑΛΣ και το ΓΕΑ με διαταγές τους να καθορίζουν τα διατιθέμενεα για τις ανάγκες έρευνας και διάσωσης μέσα.

3. Η ισχύς της παρούσης και του επισυναπτόμενου Κανονισμού αρχίζει ένα μήνα από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ταυτόχρονα παύει η ισχύς του Κ.Π.Α. - Δ- 18/10.1983 Κανονισμός Οργάνωσης και Λειτουργίας του ΚΣΕΔ της Π.Α. (Απόφαση ΓΕΑ/Δ1/4 Φ. 560/000/ΕΠ 429490/23 ΟΚΤ. 83).

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Πειραιάς, 26 Ιουλίου 1993

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ	**ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΩΣΗΣ (ΚΣΕΔ)

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός του Κανονισμού είναι η ρύθμιση των θεμάτων

Οργάνωσης και Λειτουργίας του Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (Ενιαίου ΚΣΕΔ) - Joint Rescue Coordination Center (RCC) για την παροχή υπηρεσιών εντοπισμού και διάσωσης ατόμων που κινδυνεύουν στη θάλασσα ή ατόμων, που βρίσκονται σε κίνδυνο μετά από αεροπορικό ατύχημα στην περιοχή ευθύνης του Ενιαίου ΚΣΕΔ.

Άρθρο 2

Αποστολή

1. Αποστολή του Ενιαίου ΚΣΕΔ είναι να συντονίζει και όπου απαιτείται να διευθύνει τις επιχειρήσεις ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης, με κατάλληλες διαδικασίες, υποδομή και μέσα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τις οικείες συμβάσεις και εγχειρίδια του ΙΜΟ και ICAO, τον παρόντα κανονισμό και τις εκάστοτε οδηγίες του ΓΕΑ και του ΑΛΣ.

Άρθρο 3

Έδρα

1. Το Ενιαίο ΚΣΕΔ εδρεύει σε εγκατάσταση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, που εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις για την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής του.

Άρθρο 4

Οργάνωση - Αρμοδιότητες

1. Το Ενιαίο ΚΣΕΔ απαρτίζεται από τους τομείς:

α) Της Ναυτικής Έρευνας - Διάσωσης αρμοδιότητας του ΥΕΝ/ΑΛΣ

β) Της Αεροπορικής Έρευνας - Διάσωσης αρμοδιότητας της Π.Α.

2. Κάθε τομέας είναι αρμόδιος για τις αναγκαίες κινητοποιήσεις και ενέργειες, σύμφωνα με τις οικείες συμβάσεις κι εγχειρίδια του ICAO και ΙΜΟ, καθώς και τις σχετικές οδηγίες του ΑΛΣ και ΓΕΑ.

Άρθρο 5

Υπαγωγή

1. Ο τομέας Ναυτικής Έρευνας - Διάσωσης υπάγεται επιχειρησιακά και διοικητικά στο ΑΛΣ.

2. Ο τομέας Αεροπορικής Έρευνας - Διάσωσης υπάγεται επιχειρησιακά στο ΓΕΑ και όταν απαιτείται στο ΑΤΑ. Διοικητικά δε στην 129 Π.Υ.

Άρθρο 6

Περιοχή Ευθύνης

1. Η περιοχή ευθύνης του Ενιαίου ΚΣΕΔ για ναυτική και αεροπορική έρευνα και διάσωση καθορίζεται στο άρθρο 2 του Ν. 1844/89 και ταυτίζεται με το FIR Αθηνών.

Άρθρο 7

Συνεργασία με ΚΣΕΔ άλλων χωρών

1. Το Ενιαίο ΚΣΕΔ συνεργάζεται με τα ΚΣΕΔ των γειτονικών χωρών για τον συντονισμο των ενεργειών έρευνας και διάσωσης, σε περιπτώσεις αερπορικών και ναυτικών ατυχημάτων εγγύς των ορίων της περιοχής ευθύνης του.

2. Για τα ατυχήματα Ελληνικών πλοίων καθώς και Ελληνόκτητων, που επιβαίνουν Έλληνες, τα οποία συμβαίνουν εκτός των ορίων περιοχής ευθύνης του, ο τομέας ναυτικής έρευνας και διάσωσης του Ενιαίου ΚΣΕΔ συνεργάζεται, με το αρμόδιο αλλοδαπό ΚΣΕΔ, που έχει εποληφθεί, για συγκέντρωση σχετικών πληροφοριών. Επίσης επιλαμβάνεται αρχικά του συντονισμού περιστατικών έρευνας και διάσωσης στη θάλασσα, που συμβαίνουν εκτός της περιοχής ευθύνης του και για τα οποία συμβαίνει να είναι ο πρώτος αποδέκτης των σημάτων κινδύνου, μέχρι την ανάληψη ευθύνης για έρευνα και διάσωση από το αρμόδιο ΚΣΕΔ, σύμφωνα με τις διαδικασίες που υιοθετούνται στον ΙΜΟ.

Άρθρο 8

Λειτουργία - Προσωπικό

1. Το Ενιαίο ΚΣΕΔ λειτουργεί επί 24ώρου βάσεως και το προσωπικό του εναλλάσεται σε φυλακές σύμφωνα με τις υπάρχουσες ανάγκες.

2. Ο τομέας Ναυτικής έρευνας και διάσωσης του Ενιαίου ΚΣΕΔ στελεχώνεται με προσωπικό του Λ.Σ.

3. Ο τομέας Αεροπορικής έρευνας και διάσωσης του Ενιαίου ΚΣΕΔ στελεχώνεται με προσωπικό της Π.Α.

4. Το Π.Ν. δύναται να ορίζει αξιωματικό του, ως σύνδεσμο για θέματα συντονισμού και ανταλλαγής πληροφοριών του Ενιαίου ΚΣΕΔ με το ΘΕ/ΓΕΝ/CCIS.

Άρθρο 9

Επόπτης

1. Ο επόπτης του Ενιαίου ΚΣΕΔ που προβλέπεται από την διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν. 1844/89:

α) Εποπτεύει για την καλή συνεργασία και την κανονική λειτουργία των τομέων ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης και εισηγείται στις προϊστάμενες αρχές τους μέτρα για τη βελτίωση της λειτουργίας τους και των παρεχομένων υπηρεσιών.

β) Εκπροσωπεί μαζί με τους προϊσταμένους των τομέων το Ενιαίο ΚΣΕΔ στις σχέσεις του με άλλους εθνικούς φορείς και με τα αντίστοιχα ΚΣΕΔ των άλλων κρατών.

Άρθρο 10

Καθήκοντα Προϊσταμένων Τομέων

1. Οι Προϊστάμενοι των τομέων Ναυτικής και Αεροπορικής Έρευνας - Διάσωσης οι οποίοι τοποθετούνται αντίστοιχα με διαταγές του ΑΛΣ και του ΓΕΑ είναι υπεύθυνοι για την ομαλή λειτουργία των τομέων τους, ώστε να εξασφαλίζεται ο αποτελεσματικός συντονισμός και εκτέλεση των επιχειρήσεων Έρευνας - Διάσωσης.

2. Ειδικότερα μεριμνούν για τα παρακάτω:

α) Την εκπόνηση ή τροποποίηση σχεδίων ή εγχειριδίων ενεργειών, επιχειρήσεων έρευνας - διάσωσης, που να καλύπτουν όλες τις πιθανές να παρουσιασθούν περιπτώσεις.

β) Την ύπαρξη επαρκούς και κατάλληλου προσωπικού στο ενιαίο ΚΣΕΔ επί 24ώρου βάσεως.

γ) Την κατάλληλη εκπαίδευση του προσωπικού του ενιαίου ΚΣΕΔ σε όλους τους τομείς.

δ) Την ύπαρξη μνημονίου ενεργειών.

ε) Την καθιέρωση λεπτομερών διαδικασιών συνεργασίας με άλλους εθνικούς φορείς και με τα ΚΣΕΔ των γειτονικών κρατών.

στ) Την ύπαρξη των κατάλληλων βοηθημάτων και την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας των μέσων συμπεριλαμβανομένων και των τηλεπικοινωνιακών.

ζ) Την ενημέρωση για την κατάσταση και τη θέση όλων των μέσων έρευνας - διάσωσης.

η) Την τήρηση ημερολογίου σε όλες τις επιχειρήσεις έρευνας - διάσωσης.

θ) Την υποβολή αναφορών για τις εξελίξεις και τα αποτελέσματα της επιχείρησης.

ι) Την ενημέρωση του προσωπικού των, επί των συγχρόνων εξελίξεων.

Άρθρο 11

Καθήκοντα Προϊσταμένων Φυλακής

1. Οι προϊστάμενοι φυλακής αναπληρώνουν τους Προϊσταμένους των τομέων της Ναυτικής και Αεροπορικής Έρευνας Διάσωσης του Ενιαίου ΚΣΕΔ, κατά την διάρκεια απουσίας τούτων.

2. Με την ανάληψη των καθηκόντων τους ενημερώνονται για την κατάσταση των μέσων Έρευνας - Διάσωσης.

3. Ενημερώνονται για την καιρική κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή ευθύνης τους.

4. Ελέγχουν την λειτουργία των μέσων επικοινωνίας (ενσύρματης - ασύρματης).

5. Σε περίπτωση κατάστασης ανάγκης ενεργούν σύμφωνα με υφισταμένες οδηγίες και ειδικότερα:

α) Συγκεντρώνουν και αξιολογούν όλες τις πληροφορίες για το συμβάν.

β) Βεβαιώνονται για τις συσκευές διάσωσης που διαθέτει το σκάφος/σκάφος που κινδυνεύει.

γ) Ενημερώνονται για τον καιρό και την κατάσταση της θάλασσας.

δ) Εφόσον θεωρείται αναγκαίο συγκεντρώνουν πληροφορίες για την ύπαρξη αερ/φων ή πλοίων στην περιοχή του πλοίου ή αεροσκάφους που βρίσκεται σε κίνδυνο.

ε) Υποτυπώνουν σε χάρτη την περιοχή έρευνας και αποφασίζουν για τη μέθοδο και τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν καθώς επίσης και για τη μετεωρολογική ενημέρωση των πληρωμάτων των μέσων, όσον αφορά τον καιρό που επικρατεί στην περιοχή αυτή.

στ) Εκπονούν σχέδιο για την διεξαγωγή των επιχειρήσεων, π.χ. κατανέμουν τις περιοχές έρευνας, καθορίζουν τον Διοικητή χώρου ατυχήματος (ON SCENE COMMANDER) ή τον συντονιστή έρευνας επιφάνειας, στην περιοχή έρευνας, εφόσον απαιτείται. Σε περίπτωση κατά την οποία στις έρευνες μετέχει Πολεμικό πλοίο, καθήκοντα Διοικητικού χώρου ατυχήματος ανατίθενται στον Κυβερνήτη του Πολεμικού πλοίου.

ζ) Αποφασίζουν την διάθεση των αεροπορικών και ναυτικών μέσων και δίνουν εντολή σε αυτά για έναρξη της επιχείρησης Έρευνας και Διάσωσης.

η) Ενημερώνουν το FIC ή το ΚΕΠ/ΑΘ για το σχέδιο ενέργειας που αποφασίστηκε και για το μέγεθος του ατυχήματος όταν πρόκειται για πολιτικά αεροσκάφη.

θ) Συνεργάζονται με γειτονικά ΚΣΕΔ, όταν απαιτείται, σύμφωνα με ισχύουσα σχεδίαση.

ι) Αξιολογούν όλες τις πληροφορίες που λαμβάνονται από οποιαδήποτε πηγή και αν απαιτείται, τροποποιούν κατάλληλα το σχέδιο επιχείρησης Έρευνας και Διάσωσης.

ια) Αποφασίζουν και δίνουν εντολή για τη ριψή κατάλληλων εφοδίων για υποστήριξη των επιζώντων.

ιβ) Τηρούν ημερολόγιο, στο οποίο καταγράφουν και τα εξής:

1) Τις περιοχές που έχουν ερευνηθεί, τα μέσα έρευνας - διάσωσης που χρησιμοποιήθηκαν και αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν.

2) Τον αριθμό εξόδων αεροσκαφών, τις ώρες πτήσης αυτών και, εφόσον απαιτείται, τον αριθμό πλοίων που χρησιμοποιήθηκαν και αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν από άλλα μέσα.

ε) Με το τέλος κάθε ημέρας επιχείρησης έρευνας - διάσωσης αξιολογούν την πάροδο που πραγματοποιήθηκε και την πιθανότητα εντοπισμού του στόχου.

ιγ) Αναφέρουν ή πληροφορούν για την πρόοδο της όλης επιχείρησης έρευνας - διάσωσης.

1) Σε τακτικά χρονικά διαστήματα προς τα προϊστάμενα κλιμάκια τον κύριο ή τον εφοπλιστή ή τον πράκτορα του πλοίου ή αεροσκάφους που βρίσκεται σε κίνδυνο.

2) Τα μέσα ενημέρωσης σύμφωνα με τις ισχύουσες διαταγές.

ιδ) Εισηγούνται την διακοπή της έρευνας όταν κρίνεται σκόπιμο.

ιε) Αποδεσμεύουν τα μέσα και σταματούν τις άλλες δραστηριότητες, όταν δεν απαιτείται άλλη βοήθεια.

ιστ) Ενημερώνουν τις αρμόδιες Αρχές διερεύνησης ατυχημάτων.

ιζ) Ο τομέας αεροπορικής έρευνας - διάσωσης φροντίζει για την περισυλλογή από τα πλοία που συμμετέχουν σε επιχείρηση διάσωσης των συσκευών ΜΑ-1 και ΜΑ2 που τυχόν ερρίφθησαν από αεροσκάφη, μέσω των πλοιαρίων και τη γρήγορη μεταφορά αυτών στην 112 ΠΜ.

7. Λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέσο για την καλύτερη διεξαγωγή των επιχειρήσεων έρευνας - διάσωσης που δεν αναφέρεται ρητά στον παρόντα Κανονισμό στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους.

8. Δεν αποχωρούν από την υπηρεσία τους εφόσον δεν έχουν ενημερωθεί πλήρως οι αντικαταστάτες τους.

Άρθρο 12

Εκτέλεση Επιχειρήσεων Έρευνας - Διάσωσης

1. Οι επιχειρήσεις Έρευνας και Διάσωσης θα εκτελούνται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις Διεθνείς Συμβάσεις SAR, στα Εθνικά εγχειρίσια Έρευνας - Διάσωσης κατά την ειρηνική και πολεμική περίοδο και την διεθνή πρακτική.

2. Διαδικασίες έρευνας - διάσωσης περιέχονται στα παρακάτω εγχειρίδια:

α) Στα εγχειρίδια Έρευνας - Διάσωσης του ICAO (ANNEX 12, DOC 7333 - AN 859 PART 1 & 2).

β) Στο εγχειρίδιο Έρευνας - Διάσωσησς του IMO.

γ) Στο εγχειρίδιο ΑΤΠ - 10 του ΝΑΤΟ.

δ) Στα εθνικά εγχειρίδια.

3. Οι επιχειρήσεις διάσωσης αεροπορικών ατυχημάτων που εκτελούνται στην εγγύς περιοχή ενός αεροδρομίου δεν αποτελούν ευθύνη του Ενιαίου ΚΣΕΔ, πλην όμως τα μέσα θα διατίθενται όταν οι ανάγκες το απαιτούν. Οι αρμόδιες αρχές του α/μίου έχουν ευθύνη για τις ανωτέρω επιχειρήσεις διάσωσης με βάσης τα μέσα που τους διατίθενται.

4. Τα μέσα του Ενιαίου ΚΣΕΔ μπορούν να διατεθούν για επιχειρήσεις Έρευνας - Διάσωσης και εκτός περιοχής ευθύνης μετά από αίτηση των γειτονικών ΚΣΕΔ και σχετική έγκριση των προϊσταμένων του Αρχών.

Άρθρο 13

Επικοινωνίες

1. Για την άμεση κινητοποίηση και κατεύθυνση των μέσων Έρευνας - Διάσωσης στην περιοχή των επιχειρήσεων διατίθενται οι ενσύρματες, ασύρματες και δορυφορικές επικοινωνίες του Λ.Σ. και της Π.Α. με ευθύνη των αντίστοιχων τομέων. Για την εξασφάλιση των απαιτούμενων μέσων επικοινωνιών και την διαλειτουργικότητα αυτών απαιτείται ο συντονισμός και συνεργασία μεταξύ ΓΕΑ ΚΑΙ ΑΛΣ.

Άρθρο 14

Μέσα Έρευνας - Διάσωσης

1. Η διάθεση των ναυτικών και αεροπορικών μέσων που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για σκοπούς έρευνας και διά-

σωσης προκειμένου να καλυφθούν εθνικές ανάγκες και διεθνείς υποχρεώσεις ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης στην περιοχή ευθύνης, καθώς και η διάταξη και ετοιμότητα των μέσων αυτών καθορίζονται με διαταγές του Α.Λ.Σ. και του Γ.Ε.Α.

2. Εκτός από τα μέσα που διατίθενται αποκλειστικά στο Ενιαίο ΚΣΕΔ για σκοπούς έρευνας - διάσωσης είναι δυνατόν ανάλογα με τη φύση των επιχειρήσεων να χρησιμοποιηθούν, μετά από αίτηση συνδρομής του Ενιαίου ΚΣΕΔ, αεροσκάφη και ελικόπτερα στρατιωτικά και πολιτικά σκάφη και α/φη του Λ.Σ., στα πλοία του Π.Ν., ελλιμενισμένα ιδιωτικά σκάφη, παραπλέοντα την περιοχή πλοία, ομάδες προσωπικού και μέσα των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχών, Σωματείων, διαφόρων Συλλόγων κ.λπ.

3. Τα διατιθέμενα στο Ενιαίο ΚΣΕΔ μέσα για έρευνα και διάσωση μπορούν να διατεθούν για παροχή βοήθειας σε άτομα των οποίων η ζωή βρίσκεται σε κίνδυνο, σε περιστατικά που δεν σχετίζονται με ναυτική ή αεροπορική έρευνα ή διάσωση, μετά από έγκριση των προϊσταμένων Αρχών ΥΕΝ/ΑΛΣ και ΓΕΑ σε σχετικό αίτημα.

Αριθ. 81813/5428 (2)

Τροποποίηση και συμπλήρωση του π.δ/τος 71/1988 «Κανονισμός πυροπροστασία κτιρίων» (Α' 32, διόρθωση Α' 59) όπως ισχύει».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 1577/1985 «Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός» (Α' 210).

2. Την Υ 1958/1992 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων Χρήστο Κατσιγιάννη και Γεώργιο Βουλγαράκη» (Β' 744).

3. Τις διατάξεις της παρ. Β του άρθρου 1 του π.δ/τος 28/5.2.1992 «Καθορισμός αρμοδιοτήτων που διατηρούνται από τον Υπουργό και τις Περιφερειακές Υπηρεσίες διανομαρχιακού επιπέδου του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Α' 9).

4. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (Α' 154) και το γεγονός ότι από τις κανονιστικές διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του οικείου Ο.Τ.Α., αποφασίζουμε:

Το υπ' αριθ. 71/1988 π.δ/γμα (Α' 32 διόρθωση Α' 59) «Κανονισμός πυροπροστασίας κτιρίων» όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το 374/1988 π.δ/γμα (Α' 168) και την υπ' αριθ. 58185/2474/1991 (Β' 360) απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων τροποποιείται και συμπληρώνεται όπως στις επόμενες παραγράφους:

Α. Στο άρθρο 1 παρ. 1.1 «Ορισμοί» μετά τον ορισμό για το «Οικοδομικό διάκενο» προστίθεται ορισμός ως εξής:

«Οριζόντια έξοδος λέγεται μία έξοδος δια της οποίας παρέχεται δυνατότητα διαφυγής από ένα πυροδιαμέρισμα προς άλλο πυροδιαμέρισμα που βρίσκεται στον ίδιο όροφο ή από έναν όροφο κτιρίου προς όροφο γειτονικού κτιρίου που βρίσκεται στην ίδια περίπου στάθμη.

Οριζόντιες έξοδοι επιτρέπεται να υποκαθιστούν μέχρι και τις μισές από τις απαιτούμενες εξόδους κινδύνου».

Β. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2.1.1. του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής.

«Το πλάτος των τελικών εξόδων στον όροφο ή το επίπεδο εκκένωσης πρέπει να επαρκεί για το άθροισμα των παροχών α + β + γ όπου:

α): παροχή κλιμακοστασίων και ραμπών από υπερκείμενους ορόφους ή επίπεδα.

β): παροχή κλιμακοστασίων και ραμπών από υποκείμενους ορόφους ή επίπεδα.

γ): παροχή από τον ίδιο όροφο ή επίπεδο εκκένωσης».

Γ. Η περίπτ. γ της παρ. 2.2. του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής: «γ. μία οριζόντια έξοδος».

Δ. Η παρ. 2.1.3. του άρθρου 8 αντικαθίσταται ως εξής:

«2.1.3. Από κάθε όροφο που δεν είναι όροφος εκκένωσης απαιτείται πρόσβαση προς δύο τουλάχιστον κλιμακοστάσια.

Η πραγματική απόσταση απροστάτευτης όδευσης διαφυγής δεν επιτρέπεται να ξεπερνά τα 45 μ. (σχ. Δ.1.). Το όριο αυτό μπορεί να προσαυξάνεται σύμφωνα με την παρ. 2.2.1. του άρθρου 2 του παρόντος.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται ένα μόνο κλιμακοστάσιο σε κτίριο που έχει μέχρι τέσσερεις υπέργειους ορόφους ή που η κατακόρυφη απόσταση που πρέπει να διανυθεί από το δάπεδο του ανωτάτου ορόφου του μέχρι την τελική έξοδο στη στάθμη του περιβάλλοντος εδάφους (φυσικού ή τεχνητού) δεν υπερβαίνει τα 11 μέτρα.

Στην περίπτωση που σύμφωνα με τα ανωτέρω κατασκευάζεται ένα μόνο κλιμακοστάσιο το όριο της πραγματικής απόστασης απροστάτευτης όδευσης είναι 30 μ.

Η άμεση απόσταση από ένα σημείο ενός γραφείου μέχρι την πόρτα δεν πρέπει να ξεπερνά τα 12 μέτρα στην περίπτωση ενός κλιμακοστασίου και τα 18 μέτρα στην περίπτωση δύο κλιμακοστασίων (σχ. Δ2). Στον όροφο εκκένωσης οι ανωτέρω αποστάσεις εφαρμόζονται ανάλογα αν υπάρχει πρόσβαση προς μία ή δύο εξόδους κινδύνου. Επιτρέπεται η διεύλευση των οδεύσεων διαφυγής από αδιέξοδα που δεν ξεπερνούν σε μήκος τα 12 μέτρα.

Ε. Το άρθρο 10 στο σύνολό του αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 10

Χώροι συνάθροισης κοινού

1. ΓΕΝΙΚΑ

1.1. Στους χώρους συνάθροισης κοινού περιλαμβάνονται τα κτίρια ή τα τμήματα κτιρίων στα οποία συγκεντρώνεται το κοινό για κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές, θρησκευτικές, ψυχαγωγικές επιστημονικές και αθλητικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες καθώς και για την αναμονή συγκοινωνιακών μέσων. Ταξινομούνται για τις ανάγκες του κανονισμού αυτού στις ακόλουθες κατηγορίες ανάλογα με τη χρήση:

Σ1: Θέατρα, κινηματογράφοι, συνεδριακά κέντρα, αίθουσες διαλέξεων, συναυλιών, δικαστηρίων, αμφιθέατρα και μεγάλες αίθουσες διδασκαλίας, ναοί, κ.λπ.

Σ2: Χώροι εκθέσεων, μουσεία, χώροι αναμονής συγκοινωνιακών μέσων, χώροι αναμονής θεαμάτων (φουαγιέ), κ.λπ.

Σ3: Εστιατόρια, ζαχαροπλαστεία, καφενεία, κέντρα διασκεδάσεων, λέσχες, BAR, κ.λπ.

Σ4: Χώροι αθλητικών εκδηλώσεων.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή μόνο σε χώρους συνάθροισης κοινού με πληθυσμό άνω των 50 ατόμων.

1.2. Για τους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού εφαρμόζονται συμπληρωματικές και τροποποιητικές διατάξεις που αναφέρονται στην παρ. 6 του άρθρου αυτού.

2. ΟΔΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑΦΥΓΗΣ

2.1. Σχεδιασμός.

2.1.1. Υπολογισμός του πληθυσμού.

2.1.1.1. Ο πληθυσμός του κάθε χώρου συνάθροισης κοινού υπολογίζεται ως εξής:

ι. Χώροι με σταθερές θέσεις

Όπου υπάρχουν σταθερές θέσεις με:

α) ατομικά καθίσματα, είναι ίσος με τον αριθμό καθισμάτων.

β) συνεχή καθίσματα (πάγκους, κερκίδες, κ.λπ.) υπολογίζεται με βάση την αναλογία 1 άτομο/0,45 μ. μήκους καθίσματος.

ιι. Χώροι χωρίς σταθερές θέσεις.

Όπου δεν υπάρχουν σταθερές θέσεις και έχουμε συνάθροιση κοινού όπως:

Κοινό σε αμφιθέατρο, σε χώρο συναυλιών - διαλέξεων - διδασκαλίας, συνεδρίασης δικαστηρίου, σε θέατρο, κινηματογράφο, θεατές σε χώρους αθλητικών εκδηλώσεων κοινό σε ναούς, σε κέντρα διασκεδάσεων, BAR και σε συνεχείς με τα προηγούμενα συναθροίσεις, υπολογίζεται 1 άτομο/0,50 τ.μ. εβαδού δαπέδου.

2.1.1.2. Κατά τον υπολογισμό του πληθυσμού ενός χώρου συνάθροισης κοινού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και τα παρακάτω:

α) Ένας χώρος συνάθροισης κοινού μπορεί να έχει μια αποκλειστική δραστηριότητα ή να προσφέρεται για πολλαπλές μη ταυτόχρονες δραστηριότητες π.χ. αγωνιστικός χώρος αθλητικής εγκατάστασης.

β) Ένας χώρος συνάθροισης κοινού μπορεί κατά τη λειτουργία του να έχει διαφορετικές πυκνότητες συγκέντρωση του κοινού κατά περιοχές του π.χ. περιοχή με βάσεις σταθερές και περιοχή χωρίς σταθερές θέσεις.

γ) Ένας ενιαίος χώρος μπορεί να έχει περιοχές με διαφορετικές δραστηριότητες συνάθροισης κοινού ταυτόχρονα π.χ. αίθουσα αεροδρομίου, αθλητική αίθουσα.

Για την περίπτωση α ως πληθυσμός του χώρου θεωρείται αυτός της δυσμενέστερης δραστηριότητας. Για τις περιπτώσεις β και γ πληθυσμός του χώρου θεωρείται το άθροισμα των επί μέρους συναθροίσεων.

2.1.1.3. Σε περιοχές χώρου συνάθροισης κοινού όπου δεν καθορίζεται από τη μελέτη η χρήση τους, ο πληθυσμός θα υπολογίζεται με την αναλογία 1 άτομο/0,30 τ.μ. εμβαδού δαπέδου τους. Εξαιρούνται οι περιοχές όπου σαφώς οριοθετούνται για την κυκλοφορία του κοινού με σταθερά στοιχεία.

2.1.1.4. Στις περιπτώσεις που από άλλες διατάξεις προκύπτει σ' ένα χώρο συνάθροισης μεγαλύτερος αριθμός ατόμων από τον αριθμό που προκύπτει από τις προηγούμενες παραγράφους, ο μεγαλύτερος αυτός αριθμός ατόμων ισχύει ως πληθυσμός.

2.1.1.5. Σε θέατρα, κινηματογράφους, κέντρα διασκέδασης και συναφείς χώρους συνάθροισης κοινού όπου εισέρχονται άτομα στο κτίριο σε χρόνο που δεν υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις γι, αυτά αλλά τους επιτρέπεται να παριμένουν σε προθαλάμους ή άλλους χώρους αναμονής μέχρι να υπάρξουν θέσεις πρέπει να τηρούνται τα ακόλουθα:

α) Ο πληθυσμός του χώρου αναμονής υπολογίζεται 1 άτομο/0,30 τ.μ. εβαδού δαπέδου (χρήση αναμονή ορθίων ατόμων).

β) Ο πληθυσμός αυτός του χώρου αναμονής αθροίζεται στον πληθυσμό της αίθουσας συνάθροισης ώστε να προκύψει ο συνολικός πληθυσμός του συγκροτήματος.

γ) θα υπάρχει πρόνοια για τις οδεύσεις διαφυγής και τις εξόδους όπως αναφέρεται σε επόμενες παραγράφους.

2.1.2. Παροχή οδεύσεων.

Η παροχή όδευσης διαφυγής ανά μονάδα πλάτους (0,60 μ). καθορίζεται σε:

α) 100 άτομα για τις οριζόντιες οδεύσεις (διάδρομο, πόρτες).

β) 60 άτομα για τις κατακόρυφες οδεύσεις (σκάλες, ράμπες).

2.1.3. Αριθμός και πλάτη εξόδων.

Από κάθε σημείο χώρου συνάθροισης κοινού πρέπει να εξασφαλίζεται διαφυγή προς δύο τουλάχιστον εξόδους με διαφορετική όδευση προς κάθε μία. Οι οδεύσεις αυτές επιτρέπεται να έχουν τα πρώτα 30 μέτρα μήκους κοινά.

Όταν ο χώρος διαιρείται σε δύο μέρη ή κατανέμεται σε δύο επίπεδα με διαφορά στάθμης τουλάχιστον 1,0 μ. θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον μία ξεχωριστή έξοδο για κάθε τμήμα.

Οι έξοδοι πρέπει να είναι απομακρυσμένες μεταξύ τους και σε τέτοια διάταξη ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα να φραχθούν συγχρόνως οι οδεύσεις προς περισσότερες από μία εξόδους σε περίπτωση μιας εστίας πυρκαγιάς.

Σχετικά με τους χώρους αναμονής της παρ. 2.1.1.5 του παρόντος άρθρου πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε η αναμονή του κοινού να περιορίζεται σε περιοχές τέτοιες που δεν θα παρενοχλούν ή εμποδίζουν τις οδεύσεις και εξόδους και δεν θα καταλαμβάνουν το απαιτούμενο πλάτος τους.

Ο αριθμός και τα ελάχιστα πλάτη εξόδων κινδύνου δίνονται στον παρακάτω πίνακα ΣΤ1.

Πίνακας ΣΤ1

Πληθυσμός (άτομα)	Ελάχ. Αριθ. εξόδων κινδύνου	Ελάχ. πλάτος κάθε εξόδου
Μέχρι 150	2	0,90 μ.
151 - 300	2	Μία 1.80 μ. & η άλλη 0,90 μ.
301 - 600	2	1,80 μ.
601 - 900	3	1,80 μ.

Για κάθε 300 άτομα επιπλέον προστίθεται μία τουλάχιστον έξοδος με ελάχιστο πλάτος 1,80 μ.

Το απαιτούμενο πλάτος κάθε εξόδου κινδύνου υπολογίζεται με βάση τον αριθμό των ατόμων που διέρχονται από αυτήν και δεν είναι μικρότερο από το ελάχιστο πλάτος που αναφέρεται στον πίνακα ΣΤ1.

2.1.4. Μήκος οδεύσεων.

Το μέγιστο μήκος πραγματικής απροστάτευσης όδευσης διαφυγής δεν πρέπει να ξεπερνά τα 45 μ. Επιτρέπεται αύξηση μέχρι το 60 μ. Εφόσον οι χώροι από τους οποίους διέρχεται προστατεύονται από αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης.

Σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις αρκεί μόνο η μία από τις οδεύσεις ν απληρεί το μέγιστο όριο μήκους της πραγματικής απόστασης.

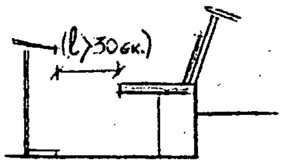
2.1.5. Απαιτήσεις για χώρους με σταθερές θέσεις.

2.1.5.1. Σε χώρους συνάθροισης κοινού με σταθερές θέσεις ισχύουν επιπλέον τα εξής:

i. Σειρές καθισμάτων που περικλείονται από δύο διαμήκεις διαδρόμους δεν πρέπει να περιλαμβάνουν περισσότερα από 16 καθίσματα. Όταν έχουν πρόσβαση μόνο προς έναν διαμήκη διάδρομο το όριο είναι 8 καθίσματα εφόσον η ελεύθερη οριζόντια απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων διαδοχικών σειρών μετρούμενη σε μη αναδιπλώμενα καθίσματα είναι μεταξύ 0,30 μ. (ελάχιστη επιτρεπτή και 0,35 μ. (βλπ. σχ. ΣΤ 1).

ii. Όταν η ελεύθερη οριζόντια απόσταση (l) μεταξύ των κα-

θισμάτων είναι από 0,35 μ. και άνω, τότε επιτρέπονται μέχρι 12 και 24 καθίσματα σε κάθε σειρά με πρόσβαση προς ένα δύο διαμήκεις διαδρόμους αντίστοιχα.

iii. Κατ' εξαίρεση δεν υπάρχει περιορισμός στον αριθμό καθισμάτων κάθε σειράς αν ισχύουν οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Το μήκος όδευσης διαφυγής από κάθε κάθισμα μέχρι μία τουλάχιστον έξοδο κινδύνου δεν υπερβαίνει τα 15 μ.

β) Στο τέλος κάθε σειράς καθισμάτων υπάρχουν διαμήκεις διάδρομοι ή έξοδοι κινδύνου. Οι διαμήκεις αυτοί διάδρομοι πρέπει να οδηγούν σε κατεύθυνση αντίθετη από τον χώρο που βρίσκεται η σκηνή ή τμήμα του χώρου στο οποίο επικεντρώνεται το ενδιαφέρον των θεατών.

γ) Η ελεύθερη οριζόντια απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων είναι υποχρεωτικά 0,40 μ. έως 0,50 μ.

2.1.5.2. Ειδικά σε χώρους με σταθερές θέσεις οι οποίες είναι διαμορφωμένες σε διαδοχικούς αναβαθμούς του δαπέδου με ελάχιστη υψομετρική διαφορά 0,35 μ. και χρησιμοποιούνται είτε απ' ευθείας για καθίσματα (κερκίδες αθλητικών χώρων, θεάτρων κ.λπ.) είτε για την τοποθέτηση άλλων καθισμάτων πάνω σ' αυτούς ισχύουν τα εξής:

i. Το πλάτος του αναβαθμού πρέπει να είναι τουλάχιστον 0,85 μ.

ii. Σε αναβαθμούς με σταθερά καθίσματα τοποθετημένα επάνω τους η ελεύθερη απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων διαδοχικών σειρών μετρούμενη σε μη αναδιπλωμένα καθίσματα, πρέπει να είναι τουλάχιστον 0,30 μ. Όταν το (l) είναι μεταξύ 0,30 και 0,35 μ. τότε σε κάθε σειρά επιτρέπονται μέχρι 8 καθίσματα από την κάθε πλευρά διαμήκους διαδρόμου.

Όταν το (l) είναι από 0,35 μ. και άνω επιτρέπονται μέχρι 12 καθίσματα. (Το (l) μετράται σε μη αναδιπλωμένα καθίσματα βλπ σχ. ΣΤ1).

iii. Όταν χρησιμοποιούνται απ' ευθείας οι αναβαθμοί χωρίς να στερεώνονται επάνω τους καθίσματα, τότε επιτρέπονται σε κάθε σειρά μέχρι 12 θέσεις από την κάθε πλευρά διαμήκους διαδρόμου.

2.1.5.3. Γενικώς στους χώρους συνάθροισης κοινού με σταθερές θέσεις τα πλάτη των διαμήκων και εγκαρσίων διαδρόμων υπολογίζονται έτσι ώστε να εξυπηρετούν την παροχή του πληθυσμού κατά την διαφυγή. Το ελάχιστο πλάτος του διαδρόμου που εξυπηρετεί λιγότερες από 60 θέσεις ορίζεται σε 0,90 μ. Για περισσότερες από 60 θέσεις το ελάχιστο πλάτος καθορίζεται σε 1,00 μ. όταν οι θέσεις βρίσκονται στη μία πλευρά του διαδρόμου και σε 1,10 μ. όταν οι θέσεις βρίσκονται και από τις δύο πλευρές του διαδρόμου.

Σε χώρους με διαδοχικούς αναβαθμούς το ελάχιστο πλάτος του διαδρόμου ορίζεται σε 1.10 μ. Διάδρομοι με κλίση μικρότερη του 1:8 διαμορφώνονται σε ράμπες ενώ με μεγαλύτερη κλίση διαμορφώνονται σε σκάλες.

Σε διαμήκεις ή εγκάρσιους διαδρόμους απαγορεύεται το μήκος των αδιεξόδων να είναι μεγαλύτερο από 12 μ.

2.1.6. Πλάτος τελικών εξόδων.

Το πλάτος των τελικών εξόδων καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2.1.1. του άρθρου 2 όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. Β της παρούσας απόφασης.

Ο αριθμός των απαιτουμένων πυροπροστατευμένων οδεύσεων διαφυγής δεν πρέπει να μειώνεται μέχρι τις τελικές εξόδους.

2.2. Πυροπροστασία.

Τα δομικά στοιχεία του περιβλήματος της πυροπροστατευμένης όδευσης διαφυγής - πυροπροστατευμένο προθάλαμοι κλιμακοστάσια και διάδρομοι που αρχίζουν όταν εξαντλείται το όριο της απόστασης για το απροστάτευτο τμήμα - πρέπει να έχουν δείκτη πυραντίστασης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του πίνακα ΣΤ2 (παρ. 3.1.).

Σε κτίρια που περιλαμβάνουν χώρους συνάθροισης κοινού το δάπεδο των οποίων βρίσκεται σε στάθμη υψηλότερη των 15 μέτρων πρέπει να προβλέπεται ή κλιμακοστάσιο (παρ. 2.3.4. του άρθρου 2) ή ανελκυστήρας (παρ. 3.2.18 του άρθρου 3) για την πρόσβαση των πυροσβεστών.

2.3. Φωτισμός - σήμανση

Όλοι οι χώροι συνάθροισης κοινού και οι οδεύσεις διαφυγής πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με σύστημα φωτισμού ασφαλείας, σύμφωνα με την παρ. 2.6 του άρθρου 2 του παρόντος.

Σε αίθουσες όπου γίνονται παραστάσεις ή προβολές ο φωτισμός των δαπέδων των οδεύσεων δαιφυγής επιτρέπεται να ελαττώνεται μέχρι την τιμή των 2 lux κατά τη διάρκεια των παραστάσεων.

Πρέπει να γίνεται σήμανση των οδεύσεων διαφυγής σύμφωνα με την παρ. 2.7 του άρθρου 2 του παρόντος.

3. ΔΟΜΙΚΗ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

3.1. Τα φέροντα δομικά στοιχεία καθώς και τα δομικά στοιχεία που διαχωρίζουν τα πυροδιαμερίσματα, δεν επιτρέπεται να έχουν δείκτη πυραντίστασης μικρότερο από τον αναφερόμενο στον πίνακα ΣΤ2.

Δεν υπάρχει απαίτηση δείκτη πυραντίστασης για τις μη βατές οροφές (όπου είναι δυνατή η ανάβαση μόνο για επισκευή ή συντήρηση) αρκεί τα υλικά που συνθέτου το φέροντα οργανισμό τους να είναι περιορισμένης καυστότητας.

Πίνακας ΣΤ2

Ελάχιστοι επιτρεπόμενοι δείκτες πυραντίστασης

Κατηγορίας	Μονόροφα	Πολυόροφα (2)	Υπόγεια	Εγκατάσταση Καταιονητήρων (3) (συντελεστής)
Σ1 - Σ2	30 λεπτά	60 λεπτά	90 λεπτά (1)	0,5
Σ3	60 λεπτά	90 λεπτά	90 λεπτά (1)	0,5
Σ4	30 λεπτά	30 λεπτά	60 λεπτά	—

(1) Μειώνεται σε 60 λεπτά για υπόγεια με εμβαδόν μικρότερο από 150 τ. μέτρα.

(2) Οι εξώστες των αιθουσών υπολογίζονται ως όροφοι.

(3) Συντελεστής μείωσης του δείκτη για κάθε περίπτωση.

3.2. Χώρος συνάθροισης κοινού ο οποίος βρίσκεται σε ισόγειο μονόροφο κτίριο ή σε ισόγειο μονόροφο τμήμα κτιρίου δεν απαιτείται να υποδιαιρείται σε επί μέρους πυροδιαμερίσματα. Το ίδιο ισχύει και αν ακόμα υπάρχουν επάλληλες κερκίδες ή εξώστες ανοικτοί στο χώρο αυτό. Επίσης το ίδιο ισχύει και αν ακόμα υπάρχει ένας υπόγειος όροφος εφόσον όμως

αυτός απαιτείται για τη λειτουργία του χώρου συνάθροισης κοινού και δεν είναι υψηλού βαθμού κινδύνου από τη φύση των περιεχομένων του κατά την έννοια της παρ. 1.2.3 του άρθρου 1 του παρόντος και διαχωρίζεται από το ισόγειο με κατασκευή που έχει δείκτη πυραντίστασης τουλάχιστον 90 λεπτών.

Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις ορίζεται μέγιστος επιτρεπόμενος όγκος πυροδιαμερίσματος 7.000 κυβικά μέτρα.

Η εγκατάσταση καταιονητήρων συνεπάγεται την αύξηση του μεγίστου επιτρεπομένου όγκου πυροδιαμερίσματος από 7.000 σε 10.500 κυβικά μέτρα εκτός των περιπτώσεων γ και δ της παρ. 4.3. του παρόντος άρθρου.

3.3. Για δευτερεύοντες ή βοηθητικούς χώρους που εξυπηρετούν τους χώρους συνάθροισης κοινού π.χ. μηχανοστάσια, λεβητοστάσια, υποσταθμούς, ξυλουργεία, εργαστήρια χρωμάτων, πλυντήρια, μαγειρεία, θαλάμους μεγάλων μετασχηματιστών, πινάκων φωτισμού κ.λπ. εφόσον εμπίπτουν στην κατηγορία των επικίνδυνων χώρων σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1.2.3 του άρθρου 1 εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 1.2.3 του άρθρου 1 καθώς και της παρ. 3.2.5 του άρθρου 3 του παρόντος.

Όλοι οι επικίνδυνοι χώροι πρέπει να διαθέτουν κατάλληλα ανοίγματα εξαερισμού και να μη τοποθετούνται από κάτω ή σε άμεση γειτονία με τις τελικές εξόδους.

3.4. Για τα εσωτερικά τελειώματα ισχύει η παρ. 3.2.16 του άρθρου 3 του παρόντος με την παρακάτω διαφοροποίηση:

Αίθουσες μικρότερες των 30 τ.μ. μπορεί να έχουν εσωτερικά τελειώματα στους τοίχους και τις οροφές μέχρι και κατηγορίας 3.

3.5. Σε περίπτωση χώρων συνάθροισης κοινού πολλαπλών χρήσεων λαμβάνονται οι δείκτες και τα μεγέθη των παρ. 3.1., 3.2. και 3.4. που αντιστοιχούν στη δυσμενέστερη χρήση.

4. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΠΥΡΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

4.1. Σε όλους τους χώρους συνάθροισης κοινού που ανήκουν στις κατηγορίες Σ1, Σ2, Σ4 και έχουν πληθυσμό πάνω από 300 άτομα πρέπει να εγκαθίσταται χειροκίνητο ηλεκτρικό σύστημα συνεγερμού σύμφωνα με την παρ. 4.2.1. του άρθου 4 του παρόντος.

Η ίδια απαίτηση ισχύει και για τους χώρους συνάθροισης κοινού της κατηγορίας Σ3 με πληθυσμό πάνω από 200 άτομα. Το σύστημα συναγερμού έχει ως σκοπό την έγκαιρη προειδοποίηση των εργαζομένων στο χώρο και των ατόμων που συμπράττουν στην εκδήλωση. Το κοινό ειδοποιείται μετά την επιβεβαίωση του συμβάντος.

Όπου απαιτείται για την καλύτερη προστασία του κοινού και πάντως σε αίθουσες κινηματοθεάτρων και αίθουσες με πληθυσμό πάνω από 1.500 άτομα πρέπει να εγκαθίσταται μεγαφωνικό σύστημα και να προβλέπεται η δυνατότητα ειδοποίησης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας από ένα ορισμένο σημείο, οποιαδήποτε στιγμή και με άμεσο τρόπο.

4.2. Στους επικίνδυνους χώρους καθώς και σε κτίρια ή τμήματα κτιρίων υψηλού βαθμού κινδύνου τοποθετείται αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης σύμφωνα με την παρ. 4.1. του άρθρου 4 του παρόντος.

4.3. Αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης πρέπει να εγκαθίσταται:

α) Στους χώρους της παρ. 4.2. σε συνδυασμό με το σύστημα πυρανίχνευσης όπου απαιτείται.

β) Στη σκηνή και τους βοηθητικούς χώρους των θεάτρων όπως προβλέπεται στην παρ. 5.1.

γ) Στους χώρους συνάθροισης κοινού που βρίσκονται κάτω από τον κατώτερο όροφο εκκένωσης.

δ) Στους χώρους συνάθροισης κοινού των οποίων το δάπεδο βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο των 23 μέτρων από τη στάθμη πρόσβασης πυροσβεστικού οχήματος.

Όπου εγκαθίσταται αυτόματο σύστημα καταιόνησης με νερό το ειδικό υδραυλικό δίκτυο των καταιονητήρων εφόσον εξυπηρετεί μέχρι έξι κεφαλές καταιονητήρων για κάποιο απομονωμένο χώρο, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση των απαιτήσεων της παρ. 4.3.1 του άρθρου 4 του παρόντος να συνδεθεί απευθείας με το εσωτερικό υδραυλικό δίκτυο νερού του κτιρίου, εφόσον αυτό έχει τη δυνατότητα να παρέχει έξι λίτρα νερού ανά πρώτο λεπτό και ανά τετραγωνικό μέτρο σε ολόκληρη την επιφάνεια του προστατευόμενου χώρου και την απαιτούμενη πίεση για τη σωστή λειτουργία των καταιονητήρων.

Μεταξύ του ειδικού υδραυλικού δικτύου αυτών των καταιονητήρων και του εσωτερικού υδραυλικού δικτύου νερού του κτιρίου πρέπει να παρεμβάλλεται βάννα με ασφαλιστικό μηχανισμό που την κλειδώνει στην ανοιχτή θέση.

4.4. Αυτόματο σύστημα κατάσβεσης τοπικής εφαρμογής διοξειδίου του άνθρακα, ξηρής σκόνης ή άλλου κατάλληλου εγκεκριμένου κατασβεστικού υλικού πρέπει να τοποθετείται σε κάθε είδους μαγειρεία. Το σύστημα πρέπει να προστατεύει το χώρο πάνω από τις εστίες και μέσα στον καπναγωγό μετά από τα φίλτρα.

4.5. Μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο σύμφωνα με την παρ. 4.3.2. του άρθρου 4 του παρόντος πρέπει να εγκαθίσταται:

α) Σε χώρους συνάθροισης κοινού με πληθυσμό περισσότερο από 2.500 άτομα.

β) Σε χώρους όπους η στάθμη δαπέδου βρίσκεται ψηλότερα από 20 μέτρα.

γ) Σε χώρους όπου είναι αντικειμενικά δύσκολη η προσέγγιση από το εξωτερικό του κτιρίου με εύκαμπτους σωλήνες.

δ) Στη σκηνή των θεάτρων όπως προβλέπεται στην παρ. 5.1.

Σε χώρους με πληθυσμό λιγότερο από 250 άτομα πρέπει να τοποθετείται κρουνός με εύκαμπτο σωλήνα διαμέτρου 19 χιλ. με κατάλληλο ακροφύσιο, συνδεδεμένος με το δίκτυο ύδρευσης.

4.6. Σε όλους τους χώρους συνάθροισης κοινού πρέπει να τοποθετούνται δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες κοντά στις σκάλες και τις εξόδους κινδύνου, σε θέσεις όπου κανένα σημείο της κάτοψης να μην απέχει περισσότερο από 15 μέτρα από τον πλησιέστερο πυροσβεστήρα.

5. ΕΙΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

5.1. Σκηνή θεάτρου.

5.1.1. Κάθε θεατρική σκηνή εφοδιασμένη με αναρτημένο εξώστη ή διάδρομο εσχάρα ανάρτησης ή ικριώματα για κινητές σκηνογραφίες και κάθε σκηνή κλειστού τύπου με επιφάνεια δαπέδου πάνω από 60 τ.μ. πρέπει να διαθέτει αυτόματο σύστημα καταιόνησης με νερό σύμφωνα με την παρ. 4.3. του άρθρου 4 του παρόντος. Οι καταιονητήρες τοποθετούνται κάτω από την οροφή, κάτω από την εσχάρα ανάρτησης στο υποσκήνιο τους βοηθητικούς χώρους, τα καμαρίνια, τις αποθήκες και τα εργαστήρια που η χρήση τους είναι συνυφασμένη με τη λειτουργία της σκηνής. Καταιονητήρες πρέπει να τοποθετούνται κατά την περίμετρο όλων των ανοιγμάτων που αφήνονται στο πάτωμα της σκηνής.

5.1.2. Σε σκηνές με επιφάνεια δαπέδου μεγαλύτερη των 60 τ.μ. πρέπει να προβλέπονται ανοίγματα εξαερισμού με επιφάνεια τουλάχιστον 5% αυτής του δαπέδου της σκηνής. Το σύστημα αυτό του εξαερισμού πρέπει να λειτουργεί με χειροκίνητα μέσα αλλά συγχρόνως και με αυτόματο μηχανισμό ενεργοποιούμενο από τη θερμότητα και τον καπνό. Όπου υπάρχει εγκατάσταση μηχανικού εξαερισμού η παραπάνω απαίτηση του φυσικού εξαερισμού θα πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς τη λειτουργία των μηχανημάτων.

5.1.3. Στο άνοιγμα κάθε σκηνής όπως αυτή περιγράφεται στην παρ. 5.1.1. με επιφάνεια δαπέδου πάνω από 100 τ.μ. πρέπει να προβλέπεται πυράντοχο παραπέτασμα. Το παραπέτασμα κατασκευάζεται και εγκαθίσταται κατά τρόπο που όταν κλείσει να διακόπτει την διέλευση θερμών αερίων, φλογών, και καπνού και να εμποδίζει την προσβολή του χώρου των θεατών επί χρονικό διάστημα πέντε λεπτών, από ακτινοβολία που προέρχεται απο πυρκαγιά στη σκηνή.

Το παραπέτασμα πρέπει να κλείνει αυτόματα.

5.1.4. Αντί των προβλεπομένων στην ανωτέρω παράγραφο επιτρέπεται να εφασμοσθούν συγχρόνως όλα τα παρακάτω:

α) Ένα παραπέτασμα από άκαυστο αδιαφώτιστο ύφασμα με διατάραξη αυτόματου κλεισίματος.

β) Ένα αυτόματο σύστημα ψεκαστήρων νερού στις δύο πλευρές του παραπετάσματος. Το παραπέτασμα πρέπει να διατηρείται τελείως βρεγμένο σε όλη την επιφάνειά του επί 30 λεπτά. Η παροχή νερού ελέγχεται από βαλβίδα κατάλληλου τύπου.

γ) Το παραπέτασμα, οι ψεκαστήρες του παραπετάσματος, οι καταιονητήρες της σκηνής και τα ανοίγματα εξαερισμού πρέπει να μπαίνουν αυτόματα σε λειτουργία σε περίπτωση πυρκαγιάς, με εντολή από θερμικούς/θερμοδιαφορικούς πυρανιχνευτές. Οι πυρανιχνευτές τοποθετούνται σε διάταξη με μέγιστη απόσταση μεταξύ του 3 μέτρα και καλύπτουν πλήρως την περιοχή που καλύπτεται με καταιονητήρες.

δ) Τα συστήματα προστασίας πρέπει να ενεργοποιούνται και χειροκίνητα μέσω χειριστηρίου στον σταθμό ελέγχου πυρκαγιάς (παρ. 5.1.5).

ε) Όταν ενεργοποιείται η βαλβίδα ελέγχου των καταιονητήρων ή ψεκαστήρων πρέπει να δίδεται σήμα στο σταθμό ελέγχου πυρρκαγιάς και να μπαίνει αυτόματα σε λειτουργία το σύστημα του εξαερισμού και να κλείνει το παραπέτασμα.

5.1.5. Σε χώρο μέσα ή δίπλα από την σκηνή εγκαθίσταται ένας σταθμός ελέγχου πυρκαγιάς που περιέχει:

α) Φώτα ένδειξης του φωτισμού ασφαλείας και των δικτύων παροχής ενέργειας.

β) Χειροκίνητους διακόπτες για τη λειτουργία των ψεκαστήρων του παραπετάσματος και του εξαερισμού.

γ) Τα όργανα ελέγχου του συστήματος καταιονητήρων (παρ. 4.3.1. του άρθρου 4 του παρόντος).

δ) Δύο συστήματα συναγερμού ένα για τους χώρους της σκηνής και ένα για το κοινό.

5.1.6. Ο χώρος χειρισμού και ελέγχου των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστασεων της σκηνής πρέπει να αποτελεί πυροδιαμέρισμα με δείκτη πυραντίστασης αντίστοιχο του απαιτούμενου για τον όροφο του κτιρίου.

Απαγορεύεται εκεί να εγκαθίστανται οι πίνακες του κυρίως φωτισμού και του φωτισμού ασφαλείας των υπολοιπών χώρων του θεάτρου.

5.1.7. Τα ανοίγματα επικοινωνίας με την σκηνή πρέπει να είναι πυράντοχα (30 λεπτών) και αυτοκλειόμενα Εργαστήρια και χώροι αποθήκευσης ευφλέκτων υλικών δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν με τη σκηνή.

5.1.8. Σε κάθε σκηνή πρέπει να υπάρχουν δύο πυροσβεστικές φωλιές εγκατεστημένες μία σε κάθε πλευρά. πρέπει επίσης να υπάρχουν φορητοί πυροσβεστήρες κατά προτίμηση βάρους 6 χιλιογρ. (με αναλογία ένας για 60 τ.μ. δαπέδου).

5.1.9. Σε σκηνές με επιφάνεια δαπέδου μικρότερη των 60 τ.μ. δεν είναι υποχρεωτικές οι παραπάνω απαιτήσεις. Πρέπει μόνο να υπάρχουν τουλάχιστον δύο πυροσβεστήρες βάρους 6 χιλιογράμμων.

5.1.10. Στη σκηνή προβλέπονται δύο τουλάχιστον έξοδοι κινδύνου. Υο ίδιο ισχύει και για τους βοηθητικούς χώρους της σκηνής καθώς και το υποσκήνιο, του οποίου η μία έξοδος πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τη σκηνή. Η μέγιστη πραγματική απόσταση αποστράτευσης όδευσης γι' αυτούς τους χώρους είναι 22 μέτρα. Από κει και πέρα η όδευσης διαφυγής πρέπει να είναι πυροπροστατευμένη.

5.2. Θάλαμοι προβολής ταινιών.

5.2.1. Για προβολές παλαιών ταινιών από νιτρική κυτταρίνη ισχύουν τα άρθρα 66 έως 81 και 88, 89, 91 του Β.Δ. 15/17 Μαΐου 1956 «Περί Κανονισμού θεάτρων, κινηματογράφων κ.λ.π.»·

5.2.2. Για σύγχρονες κινηματογραφικές ταινίες ασφαλείας, οι συσκευές προβολής τοποθετούνται σε ειδικούς θαλάμους προβολής, οι οποίοι στην είσοδο έχουν την επιγραφή «ΘΑΛΑΜΟΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ». Οι θάλαμοι αυτοί πρέπει να εκπληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Να αποτελούν αυτοτελές πυροδιαμέρισμα με δείκτη πυραντίσταση, αντίστοιχο του ορόφου του κτιρίου που βρίσκονται.

β) να διαθέτουν επαρκή εξαερισμό με παροχή αέρα από δύο τουλάχιστον αγωγούς προσαγωγής και ένα τουλάχιστον στόμιο απαγωγής. Το σύστημα πρέπει να εξασφαλίζει ανανέωση του αέρα μέσα στο θάλαμο ανά 3 λεπτά. Ο εκβαλλόμενος αέρας πρέπει να καταλήγει έξω από το κτίριο, ώστε να μην μπορεί να ανακυκλοφορήσει με το σύστημα προσαγωγής.

γ) σε κάθε συσκευή προβολής πρέπει να προβλέπεται αγωγός απαγωγής αέρα από κάθε λαμπτήρα, που θα εκβάλλεται έξω από το κτίριο. Η ικανότητα απαγωγής κυμαίνεται από 6 - 8,5 κ.μ. ανά λεπτό, ανάλογα με το είδος της συσκευής προβολής, ώστε η θερμοκρασία του περιβλήματος του λαμπτήρα σε λειτουργία, να μην υπερβαίνει σε καμμία περίπτωση τους 55°C.

6. ΥΠΑΙΘΡΙΟΙ (μη στεγασμένοι) ΧΩΡΟΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ.

6.1. Έκταση.

Οι παρακάτω διατάξεις συμπληρώνουν και τροποποιούν ορισμένες διατάξεις των παρ. 1 έως και 5 του άρθρου αυτού και αφορούν κάθε μη στεγασμένο (υπαίθριο) χώρο συνάθροισης κοινού του οποίου η όλη διαμόρφωση περιορίζει την ελεύθερη και άμεση διαφυγή του κοινού προς τον έξω από αυτόν ασφαλή χώρο π.χ. υπαίθριος κινηματογράφος και θέατρο, υπαίθριο κέντρο διασκέδασης, υπαίθριος αθλητικός χώρος όπως στάδιο κ.λπ. και του οποίου απαραιτήτως όλες οι οδεύσεις διαφυγής μέχρι τις τελικές εξόδους δεν διέρχονται μέσα από κλειστούς χώρους.

6.2. Οδεύσεις διαφυγής.

6.2.1. Σχεδιασμός.

6.2.1.1. Ο υπολογισμός των αθλουμένων στους υπαίθριους αγωνιστικούς χώρους γηπέδων, σταδίων κ.λ.π. γίνεται με τη σχέση 1 ατ/5 τ.μ. επιφανείας αγωνιστικού χώρου.

6.2.1.2. Η παροχή τόσο των οριζοντίων όσο και των κατακορύφων οδεύσεων καθορίζεται σε 300 ατ./μονάδα πλάτους (0,60 μ.).

6.2.1.3. Από κάθε σημείο υπαίθριου χώρου συνάθροισης κοινού πρέπει να εξασφαλίζεται η διαφυγή προς δύο τουλάχιστον τελικές εξόδους. Στους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού δεν ισχύουν τόσο η έννοια της πυροπροστατευμένης όδευσης διαφυγής όσο και η έννοια της εξόδου κινδύνου, όλες δε οι έξοδοι προς τον ασφαλή χώρο θεωρούνται τελικές.

Το μήκος όδευσης διαφυγής μέχρι την τελική έξοδο είναι απεριόριστο.

Οι τελικές έξοδοι πρέπει κατά το δυνατόν να είναι απομακρυσμένες μεταξύ τους και σε τέτοια διάταξη ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα να φραχθούν συγχρόνως.

Ο αριθμός και τα ελάχιστα πλάτη των τελικών εξόδων δίνονται στον παρακάτω πίνακα:

Πίνακας ΣΤ1

Πληθυσμός (άτομα)	Ελάχ. Αριθ. τελ. εξόδων	Ελάχ. πλάτος κάθε εξόδου
Μέχρι 450	2	0,90 μ.
451-900	2	Η Μία 1.80 μ. & η άλλη 0,90 μ.
901-1.800	2	1,80 μ.
1.801-2.700	3	1,80 μ.

Για κάθε 900 άτομα επιπλέον προστίθεται μία τουλάχιστον έξοδος με ελάχιστο πλάτος 1,80 μ.

6.2.2. Απαιτήσεις για χώρους με σταθερές θέσεις.

6.2.2.1. Σε υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού με σταθερές θέσεις ισχύουν επί πλέον και τα εξής:

i. Σειρές καθισμάτων που περικλείονται από δύο διαμήκεις διαδρόμους δεν πρέπει να περιλαμβάνουν περισσότερα από 48 καθίσματα. Όταν έχουν πρόσβαση μόνο προς έναν διαμήκη διάδρομο το όριο είναι 24 καθίσματα εφόσον η ελεύθερη οριζόντια απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων διαδοχικών σειρών μετρούμενη σε μη αναδιπλωμένα καθίσματα είναι μεταξύ 0,30 μ. (ελάχιστη επιτρεπτή) και 0,35 μ.

ii. Όταν η ελεύθερη οριζόντια απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων είναι από 0.35 μ. και άνω τότε επιτρέπονται μέχρι 36 και 72 καθίσματα σε κάθε σειρά με πρόσβαση προς ένα και δύο διαμήκεις διαδρόμους αντίστοιχα.

6.2.2.2. Ειδικά σε χώρους με σταθερές θέσεις οι οποίες είναι διαμορφωμένες σε διαδοχικούς αναβαθμούς του δαπέδου με ελάχιστη υψομετρική διαφορά 0,35 μ. και χρησιμοποιούνται είτε απ' ευθείας για καθίσματα (κερκίδες αθλητικών χώρων, θεάτρων κ.λπ) είτε για την τοποθέτηση άλλων καθισμάτων πάνω σ' αυτούς ισχύουν τα εξής:

i. Το πλάτος του αναβαθμού πρέπει να είναι τουλάχιστον 0,85 μ.

ii. Σε αναβαθμούς με σταθερά καθίσματα τοποθετημένα επάνω τους η ελεύθερη απόσταση (l) μεταξύ των καθισμάτων διαδοχικών σειρών μετρούμενη σε μη αναδιπλωμένα καθίσματα, πρέπει να είναι τουλάχιστον 0,30 μ. Όταν το (l) είναι μεταξύ 0,30 μ. και 0,35 μ. τότε σε κάθε σειρά επιτρέπονται μέχρι 24 καθίσματα από την κάθε πλευρά διαμήκους διαδρόμου. Όταν το (l) είναι από 0,35 μ. και άνω, επιτρέπονται μέχρι 36 καθίσματα.

iii. Όταν χρησιμοποιούνται επ' ευθείας οι αναβαθμοί χωρίς να στερεώνονται επάνω τους καθίσματα τότε επιτρέπονται σε κάθε σειρά μέχρι 36 θέσεις από την κάθε πλευρά του διαδρόμου.

6.2.2.3. Γενικώς στους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού με σταθερές θέσεις τα πλάτη των διαμήκων και εγκαρσίων διαδρόμων υπολογίζονται έτσι ώστε να εξυπηρετούν την παροχή του πληθυσμού κατά τη διαφυγή. Ως ελάχιστο πλάτος διαδρόμου ορίζεται 0,90 μ.

6.2.3. Πυροπροστασία.

Η παρ. 2.2. του παρόντος άρθρου καθώς και οι παρ. 1.2.3. και 3.2.5. του άρθρου 1 δεν ισχύουν για τους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού.

6.2.4. Φωτισμός.

Ισχύουν τα αναφερόμενα στις παρ. 2.6 και 2.7. του άρθρου 2 του παρόντος.

6.3. Ενεργητική πυροπροστασία.

i. Για τους υπαίθριους χώρους αθλητικών εκδηλώσεων συνιστάται να υπάρχει ικανός αριθμός υδροστομίων περιμετρικά της εγκατάστασης.

ii. Για τους λοιπούς υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού δεν απαιτείται γενικά μόνιμο υδροδοτικό δίκτυο. Στην περίπτωση υπαίθριων χώρων συνάθροισης κοινού υψηλού βαθμού κινδύνου, όπως αυτοί χαρακτηρίζονται σύμφωνα με την παρ. 1.2.3. του άρθρου 1 δεν ισχύουν οι απαιτήσεις ως προς την ενεργητική πυροπροστασία της παρούσας παραγράφου. Στους χώρους αυτούς π.χ. χώροι εμπορικών εκθέσεων όπου είναι αντικειμενικά δύσκολη η προσέγγιση με εύκαμπτους πυροσβεστικούς σωλήνες απαιτείται η κατασκευή υδροδοτικού πυροσβεστικού δικτύου.

iii. Για τους υπαίθριους χώρους συνάθροισης κοινού εκτός των χώρων αθλητικών εκδηλώσεων ισχύει η παρ. 4.6. του άρθρου αυτού για τους φορητούς πυροσβεστήρες.

7. ΗΜΙΥΠΑΙΘΡΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ

7.1. Οι ημιϋπαίθριοι χώροι συνάθροισης κοινού υπάγονται στις διατάξεις των κλειστών χώρων (παρ. 1 έως 5 του άρθρου αυτού), εκτός αν πληρούνται συγχρόνως οι παρακάτω προϋποθέσεις, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 6 περί υπαίθριων χώρων συνάθροισης κοινού.

i. Ο χώρος πρέπει να είναι ισόγειος. Δεν πρέπει να υπάρχουν άλλοι όροφοι πάνω απ' αυτόν ούτε να γίνεται χρήση του δώματός του. Επιτρέπεται η ύπαρξη υπογείου χώρου, ο οποίος όμως όταν δεν έχει λειτουργική σχέση με την κυρία χρήση του ισογείου χώρου, πρέπει να αποτελεί πυροδιαμέρισμα.

ii. Η ενιαία επιφάνεια του ημιϋπαίθριου χώρου συνάθροισης κοινού δεν πρέπει να ξεπερνά τα 4.500 τ. μέτρα. Όταν η επιφάνεια υπερβαίνει τα 4.500 τ. μέτρα λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα ανάλογα με τον τρόπο κατασκευής της στέγασης ώστε να παρεμποδίζεται η εξάπλωσης της φωτιάς.

iii. Να μην εμποδίζεται η κυκλοφορία και διαφυγή του κοινού από την συσσώρευση καπνού. Για το λόγο αυτό πρέπει:

α) Κάθε δομικό στοιχείο της στέγης να απέχει το λιγότερο 3 μ. από το δάπεδο.

β) Το συνολικό άνοιγμα της παράπλευρης επιφάνειας να είναι τουλάχιστον το 50% αυτής. Η διάταξη των ανοιγμάτων πρέπει να γίνεται έτσι ώστε να διευκολύνει κατά το δυνατόν την απαγωγή του καπνού.

γ) Όπου απαιτείται πρέπει να προβλέπονται κατάλληλα ανοίγματα στη στέγαση για την απαγωγή του καπνού.

7.2. Στις διατάξεις της παρ. 6 περί υπαιθρίων χώρων συνάθροισης κοινού του άρθρου αυτού υπάγονται επίσης και οι ημιϋπαίθριες κερκίδες αρκεί να πληρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

i. Η προϋπόθεση iii) της παρ. 7.1.

ii. Η όλη κατασκευή (κερκίδες, στέγαστρο, παράπλευρη επιφάνεια, κ.λπ.) να αποτελείται από άκαυστα υλικά.

iii. Όταν κάτω από τις κερκίδες υπάρχουν χώροι οι οποίοι δεν έχουν λειτουργική σχέση με την κύρια χρήση της όλης κατασκευής τότε οι χώροι αυτοί πρέπει να αποτελούν πυροδιαμέρισμα.

ΣΤ. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 12Α

Κτίρια υγείας και κοινωνικής πρόνοιας

1. Γενικά

1.1. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όσα κτίρια ή τμήματα κτιρίων χρησιμοποιούνται για ιατρική πρόληψη, διάγνωση ή και θεραπεία, για περίθαλψη ατόμων ηλικιωμένων ή ασθενών μειωμένης πνευματικής ή σωματικής ικανότητας, για ύπνο και σωματική υγιεινή βρεφών και παιδιών ηλικίας μικρότερης των έξι ετών.

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν μεταξύ άλλων και:
- Τα νοσοκομεία.
- Οι κλινικές.
- Τα αγροτικά ιατρεία.
- Οι υγιειονομικοί σταθμοί.
- Τα κέντρα υγείας.
- Τα ψυχιατρεία.
- Τα ιδρύματα ατόμων με ειδικές ανάγκες.
- Τα ιδρύματα χρονίως πασχόντων.
- Οι οίκοι ευγηρίας.
- Τα βρεφοκομεία, βρεφικοί σταθμοί, παιδικοί σταθμοί.
- Τα οικοτροφεία παιδιών ηλικίας μικρότερης των έξι ετών.
- Τα ιατρεία.

Κατ' εξαίρεση τα οδοντιατρεία και τα ιατρεία που δεν διαθέτουν νοσηλευτική κλίνη ούτε μονάδα εφαρμογής ισοτόπων, ούτε ακτινολογικό εργαστήριο, ούτε εγκαταστάσεις φυσιοθεραπείας, ανήκουν στην κατηγορία γραφείων.

1.2. Ειδικά για τα αμφιθέατρα, τις τραπεζαρίες καθώς και για τις αίθουσες σεμιναρίων ή διδασκαλίας με πληθυσμό τουλάχιστον 50 ατόμων ισχύει το άρθρο 10 του παρόντος. Δεν υπολογίζεται πρόσθετος πληθυσμός για τους προθαλάμους, χώρους αναμονής και φουαγιέ αυτών των χώρων.

- Για τους χώρους στάθμευσης οχημάτων ισχύει το άρθρο 13 του παρόντος.

1.3. Νοσηλευτική μονάδα ονομάζεται μία περιοχή κτιρίου με χρήση υγείας όπου στεγάζεται αυτοτελής λειτουργική ενότητα νοσηλείας εσωτερικών ασθενών, με ιδιαίτερο νοσηλευτικό προσωπικό και μία προϊσταμένη αδελφή.

Περιλαμβάνει θαλάμους εσωτερικών ασθενών και όλους τους χώρους εργασίας ιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού και τους λοιπούς βοηθητικούς χώρους, που απαιτούνται για την άμεση νοσηλευτική εξυπηρέτηση των νοσηλευομένων. Διαθέτει μία στάση αδελφών και αυτοτελές σύστημα ενδοεπικοινωνίας.

- Μονάδα διαμονής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων ονομάζεται μια περιοχή κτιρίου με χρήση κοινωνικής πρόνοιας που χρησιμοποιείται για ύπνο και σωματική υγιεινή ηλικιωμένων ατόμων ή βρεφών ή παιδιών ηλικίας μικρότερης των έξι ετών ή ατόμων μειωμένης σωματικής ή πνευματικής ικανότητας.

2. Οδεύσεις διαφυγής.

2.1. Σχεδιασμός.

2.1.1.1. Πληθυσμός.

Ο πληθυσμός των νοσηλευτικών μονάδων και των μονάδων διαμονής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων υπολογίζεται με την αναλογία 1 ατόμου ανά 11 τετρ. μέτρα μικτού εμβαδού κάτοψης.

- Ο πληθυσμός των διαδρόμων διατμηματικής κυκλοφορίας των κεντρικών αποθηκών και των χώρων ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων υπολογίζεται με την αναλογία 1 ατόμου ανά 40 τετρ. μέτρα μικτού εμβαδού κάτοψης.

- Ο πληθυσμός των λοιπών χώρων υπολογίζεται με την αναλογία 1 ατόμου ανά 22 τετρ. μέτρα μικτού εμβαδού κάτοψης.

2.1.2. Παροχή.

Η παροχή των οδεύσεων διαφυγής ανά μονάδα πλάτους (0,60 μ.) καθορίζεται σε:

- 45 άτομα για τις οριζόντιες οδεύσεις (διαδρόμους, πόρτες, ράμπες),
- 35 άτομα για τις κατακόρυφες οδεύσεις (σκάλες).

2.1.3. Ελάχιστα πλάτη.

Τα ελάχιστα επιτρεπόμενα πλάτη οδεύσεων διαφυγής που εξυπηρετούν εσωτερικούς ασθενείς ή ασθενείς που θεραπεύονται στο τμήμα επειγόντων περιστατικών (πρώτων βοηθειών) ή στο τμήμα φυσιοθεραπείας, είναι τα ακόλουθα:

- διάδρομοι 2,20 μ.
- σκάλες, ράμπες 1,40 μ.
- πόρτες χώρων υγιεινής 0,80 του μ.
- λοιπές πόρτες 1,10 μ.

Τα ελάχιστα επιτρεπόμενα πλάτη των λοιπών οδεύσεων διαφυγής είναι τα ακόλουθα:

- διάδρομοι 1,80 μ.
- σκάλες, ράμπες 1,20 μ.
- πόρτες χώρων υγιεινής 0,80 του μ.
- λοιπές πόρτες 0,90 του μ.

Κατ' εξαίρεση δεν επιβάλλονται ελάχιστα επιτρεπόμενα πλάτη πέραν αυτών που επιβάλλονται από τις γενικές διατάξεις και όσων προκύπτουν από τις παροχές των οδεύσεων διαφυγής για διαδρόμους, σκάλες, ράμπες και πόρτες που δεν προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν σε οποιαδήποτε περίπτωση από ασθενείς ή από άτομα μειωμένης πνευματικής ή σωματικής ικανότητας ή από περιθαλπόμενα ηλικιωμένα άτομα ή παιδιά ηλικίας μικρότερης των έξι ετών.

2.1.4. Αριθμός εξόδων.

2.1.4.1. Από κάθε σημείο ορόφου απαιτείται πρόσβαση προς δύο τουλάχιστον ανεξάρτητες μεταξύ τους εξόδους

2.1.4.2. Κατ' εξαίρεση της διάταξης της παρ. 2.1.4.1. επιτρέπεται πρόσβαση προς μία μόνο έξοδο από σημείο ορόφου που δεν ανήκει ούτε σε νοσηλευτική μονάδα ούτε σε μονάδα διανομής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων όταν η στάθμη του δαπέδου αυτού του ορόφου δεν βρίσκεται ψηλότερα από 6 μέτρα από τη στάθμη του δαπέδου του ορόφου εκκενώσεως και συγχρόνως το μικτό εμβαδό του δεν υπερβαίνει τα 200 τ.μ.

2.1.5. Οριζόντιες έξοδοι.

2.1.5.1. Από κάθε σημείο νοσηλευτικής μονάδας ή μονάδας διαμονής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων απαιτείται πρόσβαση προς οριζόντια έξοδο που βρίσκεται στον ίδιο όροφο. Αυτή η οριζόντια έξοδος θεωρείται σαν μία από τις δύο εξόδους που απαιτούνται σύμφωνα με την παρ. 2.1.4.1.

2.1.5.2. Καθεμιά από τις δύο περιοχές που συνδέονται μεταξύ τους με οριζόντια έξοδο πρέπει να έχει καθαρό εμβαδό αρκετό για να χωρέσει το άθροισμα των προβλεπομένων πληθυσμών των δύο περιοχών με πρόβλεψη τουλάχιστον 0,30 τ.μ. ανά άτομο και 3 τ.μ. ανά νοσηλευτική κλίνη (εφόσον υπάρχουν νοσηλευτικές κλίνες σε αυτές τις περιοχές).

2.1.5.3. Απαγορεύεται οι νοσηλευτικές μονάδες και οι μονάδες διαμονής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων να επικοινωνούν δια μέσου οριζόντιας εξόδου με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους χώρους:

- επικίνδυνο χώρο
- κεντρικές αποθήκες
- το κεντρικό μαγειρείο
- το συγκρότημα πλυντηρίου - κεντρικής λινοθήκης
- εργαστήρια συντήρησης
- χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων
- το κεντρικό φαρμακείο
- βιοχημικά, μικροβιολογικά, αιματολογικά, παθαλογοανατομικά εργαστήρια
- τμήμα πυρηνικής ιατρικής.

2.1.5.4. Απαγορεύεται νοσηλευτική μονάδα λοιμωδών νόσων ή AIDS να επικοινωνεί διαμέσου οριζόντιας εξόδου με οποιαδήποτε περιοχή που δεν ανήκει αποκλειστικά σε τμήμα λοιμωδών νόσων ή AIDS αντιστοίχως.

2.1.5.5. Για τις πόρτες στις οριζόντιες εξόδους τα ελεύθερα πλάτη πρέπει να είναι για κάθε κατεύθυνση οδεύσεως διαφυγής, όσο απαιτούνται αλλά ποτέ μικρότερα από:

α) 1,10 μ. όταν διέρχονται οδεύσεις που εξυπηρετούν εσω-

τερικούς ασθενείς ή ασθενείς που θεραπεύονται στο τμήμα επειγόντων περιστατικών (πρώτων βοηθειών) ή στο τμήμα φυσιοθεραπείας.

β) 0,90 μ. για τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

2.1.6. Απροστάτευτες οδεύσεις διαφυγής.

2.1.6.1. Οι οδεύσεις διαφυγής πρέπει να έχουν τέτοια διάταξη ώστε κατά την πορεία πάνω σ' αυτές να μην συναντιούνται αδιέξοδοι θύλακες, όπως αδιέξοδοι διάδρομοι, αδιέξοδα αίθρια, με μήκος μεγαλύτερο από 10 μέτρα.

Τα πρώτα 15 μέτρα οδεύσεων διαφυγής από ένα σημείο προς διαφορετικές εξόδους επιτρέπεται να συμπίπτουν.

2.1.6.2. Η πραγματική απόσταση απροστάτευσης όδευσης διαφυγής δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα 45 μέτρα.

2.1.7. Κλιμακοστάσια για πρόσβαση πυροσβεστών.

Από κάθε σημείο ορόφου που η στάθμη του δαπέδου του βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο από 20 μέτρα από τη στάθμη του δαπέδου του ορόφου εκκενώσεως απαιτείται πρόσβαση με οριζόντια κίνηση προς ένα τουλάχιστον κλιμακοστάσιο για πρόσβαση πυροσβεστών. Η πραγματική απόσταση αυτής της απροστάτευτης όδευσης διαφυγής πρέπει να μην υπερβαίνει τα 60 μέτρα.

2.1.8. Πόρτες.

2.1.8.1. Απαγορεύεται να κλειδώνονται εκείνες οι πόρτες των θαλάμων των νοσηλευτικών μονάδων και των θαλάμων μονάδων διαμονής μη αυτοεξυπηρετουμένων ατόμων που οδηγούν προς το εσωτερικό του κτιρίου.

2.1.8.2. Κατ' εξαίρεση της παρ. 2.1.8.1. επιτρέπεται να κλειδώνουν από την εσωτερική πλευρά του θαλάμου οι πόρτες των θαλάμων των μονάδων διαμονής μη αυτοεξυπηρετούμένων ατόμων που οδηγούν προς το εσωτερικό του κτιρίου όταν εκπληρώνονται συγχρόνως τα ακόλουθα:

α) Τα άτομα που διαμένουν δεν είναι μειωμένης πνευματικής ικανότητας ούτε παιδιά.

β) Οι πόρτες μπορούν να ξεκλειδώνουν από την εσωτερική πλευρά σε περίπτωση ανάγκης.

2.1.8.3. Κατ' εξαίρεση της παρ. 2.1.8.1. επιτρέπεται να υπάρχουν σύρτες στην πλευρά της πόρτας έξω από το θάλαμο στις πόρτες των θαλάμων ψυχασθενών ή άλλων ατόμων μειωμένης πνευματικής ικανότητας.

2.1.8.4. Κάθε πόρτα χώρου υγιεινής πρέπει να μπορεί να ξεκλειδώνεται από την εξωτερική πλευρά σε περίπτωση ανάγκης.

2.1.8.5. Οι πόρτες των χώρων υγιεινής που δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από το προσωπικό ή επισκέπτες πρέπει να ανοίγουν προς τα έξω.

2.1.8.6. Κάθε θυρόφυλλο οριζόντιας εξόδου πρέπει να έχει διαφανή υαλοπίνακα (vision panel) πυράντοχο που να εξασφαλίζει ορατότητα προς την απέναντι πλευρά χωρίς να μειώνει την απαιτούμενη πυραντίσταση της πόρτας.

2.1.8.7. Πόρτα διαδρόμου (που η κάσα της είναι κάθετη στον άξονα του διαδρόμου) πρέπει να έχει ελεύθερο πλάτος που δεν υπολείπεται περισσότερο του 0,20 μ. από το ελάχιστο επιτρεπόμενο πλάτος του διαδρόμου σύμφωνα με την παρ. 2.1.3. του παρόντος άρθρου. Αν ο διάδρομος έχει πλάτος μεγαλύτερο από το ελάχιστο απαιτούμενο δεν απαιτείται να αυξάνεται και το πλάτος της πόρτας.

2.1.9. Ράμπες.

Με εξαίρεση τις ράμπες που η μέγιστη επιτρεπόμενη κλίση τους ορίζεται σε 6% από την παρ. 5 του άρθρου 29 του Γ.Ο.Κ. η μέγιστη επιτρεπόμενη κλίση είναι 10%.

– Κατά τα λοιπά ισχύει το άρθρο 14 του Κτιριοδομικού Κανονισμού.

2.1.10. Χειρολισθήρες.

Χειρολισθήρες πρέπει να τοποθετούνται και στα πλατύσκαλα κάθε σκάλας και ράμπας, από όπου διέρχονται οδεύσεις διαφυγής καθώς και σε αμφότερες τις πλευρές κάθε τέτοιας σκάλας και ράμπας πλάτους τουλάχιστον 1,20 μ.

– Κατά τα λοιπά ισχύει το άρθρο 16 του Κτιριοδομικού Κανονισμού.

2.11. Εκβολή διαφυγής.

Στα κτίρια ή τμήματα κτιρίων όπου νοσηλεύονται ή περιθάλπονται ψυχασθενείς ή άλλα άτομα με μειωμένη πνευματική ικανότητα που απαγορεύεται η διαφυγή τους, επιτρέπεται από τον παρόντα κανονισμό να καταλήγουν οι οδεύσεις διαφυγής αντί σε κοινόχρηστο χώρο του οικισμού, σε περιφραγμένο αίθριο ή άλλη υπαίθρια περιφραγμένη έκταση εφόσον τηρούνται συγχρόνως όλα τα ακόλουθα:

α) Το αίθριο ή η υπαίθρια έκταση συνορεύει με κοινόχρηστο χώρο του οικισμού και στο όριο αυτό υπάρχουν δύο τουλάχιστον πόρτες κατά το δυνατόν απομακρυσμένες μεταξύ τους, με τα απαιτούμενα από τον παρόντα Κανονισμό πλάτη.

β) Οι πόρτες και οι κλειδαριές τους πρέπει να είναι τέτοιας κατασκευής ώστε να μπορούν να ανοίξουν ή έστω και να διαρρηχθούν από αρμόδιες αρχές.

Στον υπαίθριο χώρο αυτό δεν φυλάσσονται εύφλεκτα υλικά.

δ) Η υπαίθρια έκταση που απομένει αφού αφαιρεθεί ζώνη πλάτους 3 μέτρων που συνορεύει το κτίριο έχει εμβαδόν τουλάχιστον 2 τετραγωνικών μέτρων ανά άτομο για τον πληθυσμό που εξέρχεται σε αυτή την υπαίθρια έκταση.

2.12. Ανελκυστήρες για την πρόσβαση πυροσβεστών.

Από κάθε σημείο ορόφου που η στάθμη του δαπέδου του βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο από 12 μέτρα από τη στάθμη του δαπέδου του ορόφου εκκενώσεως, απαιτείται πρόσβαση με οριζόντια κίνηση προς έναν τουλάχιστον ανελκυστήρα για την πρόσβαση πυροσβεστών. Η πραγματική απόσταση αυτής της απροστάτευτης όδευσης διαφυγής πρέπει να μην υπερβαίνει τα 60 μέτρα.

– Το ελεύθερο πλάτος του θαλάμου κάθε τέτοιου ανελκυστήρα πρέπει να είναι τουλάχιστον 1,70 μ. και το ελεύθερο βάθος του τουλάχιστον 2,40 μ.

– Κατά τα λοιπά για τους ανελκυστήρες για την πρόσβαση πυροσβεστών ισχύει η παράγραφος 3.2.18. του άρθρου 3 του παρόντος.

2.2. Πυροπροστασία.

2.2.1. Τα δομικά στοιχεία των περιβλημάτων των πυροπροστατευμένων οδεύσεων διαφυγής πρέπει να έχουν ελάχιστο δείκτη πυραντίστασης σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρ. 3.1.2. του παρόντος άρθρου.

2.2.2. Στους υπόγειους ορόφους η πρόσβαση προς κάθε κλιμακοστάσιο και ανελκυστήρα πρέπει να γίνεται μέσα από πυροπροστατευμένο προθάλαμο με πόρτες με δείκτη πυραντίστασης τουλάχιστον 30 λεπτών.

2.3. Φωτισμός - Σήμανση.

2.3.1. Κανονικός φωτισμός (τεχνητός ή φυσικός).

Ο κανονικός φωτισμός των διατμηματικών διαδρόμων, χωλλ και κλιμακοστασίων, πρέπει να είναι συνεχής καθ' όλη τη διάρκεια του 24ώρου. Η απαίτηση αυτή δεν ισχύει, όταν όλα τα τμήματα του κτιρίου δεν λειτουργούν.

Ο κανονιμός φωτισμός των μη διατμηματικών διαδρόμων, χωλλ και κλιμακοστασίων, πρέπει να είναι συνεχής καθ'όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του τμήματος στο οποίο ανήκουν.

Η ελάχιστη εξασφαλιζόμενη φωτεινή ένταση, σε κάθε σημείο της στάθμης του δαπέδου, θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στις Γενικές Διατάξεις του παρόντος.

2.3.2. Φωτισμός Ασφαλείας.

2.3.2.1. Ο φωτεισμός ασφαλείας σε όλους τους χώρους κυκλοφορίας (διαδρόμους, χώλλ, κλιμακοστάσια) πρέπει να

λειτουργεί τουλάχιστον όταν δεν εξασφαλίζεται απαιτούμενος κανονικός φωτισμός είτε λόγω βλάβης είτε λόγω εκούσιας διακοπής του.

Η ελάχιστη εξασφαλιζόμενη φωτεινή ένταση σε κάθε σημείο της στάθμης του δαπέδου θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τα οριζόμενα στις Γενικές Διατάξεις.

2.3.2.2. Φωτισμός ασφαλείας απαιτείται στις μονάδες εντατικής θεραπείας, στις νεογνικές μονάδες και στα συγκροτήματα χειρουργείων και μαιεύσεων. Η ελάχιστη φωτεινή ένταση σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 100 lux στο επίπεδο εργασίας.

Κατά τα λοιπά ισχύουν τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.

2.3.2.3. Ο φωτισμός ασφαλείας σε χώρους συνάθροισης κοινού θα είναι σύμφωνος με τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του παρόντος.

2.3.3. Ηλεκτροδότηση.

Η ηλεκτροδότηση (κύρια και εφεδρική) της εγκατάστασης φωτισμού πρέπει να γίνεται από αξιόπιστες πηγές. Θα πρέπει κατά το δυνατόν η εφεδρική πηγή ηλεκτροδότησης να εξασφαλίζει τη λειτουργία του φωτισμού ασφαλείας ακόμη και στη διάρκεια εξέλιξης πυρκαγιάς. Η εξασφαλιζόμενη διάρκεια λειτουργίας με εφεδρική πηγή θα πρέπει να είναι κατ' ελάχιστον 3 ώρες.

2.3.4. Σήμανση.

Πρέπει να υπάρχει σήμανση σύμφωνα με την παρ. 2.7 του άρθρου 2 του παρόντος.

3. Δομική Πυροπροστασία.

3.1. Απαιτήσεις πυραντίστασης.

3.1.1. Οι απαιτήσεις πυραντίστασης της φέρουσας κατασκευής, καθορίζονται στην επόμενη παράγραφο 3.1.2. για το υπόγειο και το υπέργειο τμήμα της σε συνάρτηση προς τον αριθμό ορόφων του κτιρίου. Σαν υπόγειο τμήμα της φέρουσας κατασκευής θεωρείται το τμήμα της από το δάπεδο του κατώτατου υπογείου μέχρι και την οροφή του ανώτατου υπόγειου και σαν υπέργειο τμήμα το υπόλοιπο προς τα άνω τμήμα της φέρουσας κατασκευής.

3.1.2. Η φέρουσα κατασκευή πρέπει να έχει πυραντίσταση στην φωτιά κατά περίπτωση σύμφωνα με τα ακόλουθα:

α) Σε μονόροφα κτίρια 30 λεπτά.

β) Σε κτίρια με δύο τουλάχιστον ορόφους, που συνυπολογίζονται και τυχόν υπόγειοι όροφοι, 90 λεπτά για το υπέργειο τμήμα και 120 λεπτά για το υπόγειο τμήμα.

3.1.3. Οι ανωτέρω απαιτήσεις πυραντίστασης ισχύουν ανάλογα και για τους τοίχους που διαχωρίζουν μεταξύ τους πυροδιαμερίσματα, καθώς και για τα περιβλήματα ανοιγμάτων πατώματος και επικίνδυνων χώρων ενώ για τα κουφώματά τους ισχύουν οι μειώσεις της παρ. 3.2.10. του άρθρου 3 του Π.Δ. 71/1988. Ο δείκτης πυραντίστασης των περιβλημάτων των επικύνδυνων χώρων πρέπει να είναι τουλάχιστον 60 λεπτά.

3.1.4. Απαγορεύεται η χρήση στερεών αφρών από πολυμερή στα δομικά στοιχεία των κτιρίων εφόσον δεν καλύπτονται από κατάλληλες πυροπροστατευτικές κατασκευές.

3.2. Πυροδιαμερίσματα.

3.2.1. Τα μέγιστα μικτά εμβαδά πέραν των οποίων απαιτείται η δημιουργία πυροδιαμερίσματος είναι 3.000 τ.μέτρα για μονόροφα κτίρια και 2.000 τ. μέτρα για τα λοιπά κτίρια. Στον αριθμό των ορόφων συνοπολογίζονται και τυχόν υπόγειοι όροφοι.

3.2.2. Δεν ισχύουν οι προσαυξήσεις του μεγίστου επιτρεπομένου εμβαδού πυροδιαμερίσματός που προβλέπονται στη παρ. 3.2.3. του άρθρου 3 του παρόντος Π. Δ/τος ούτε οποιεσδήποτε άλλες προσαυξήσεις.

3.2.3. Νοσηλευτικές μονάδες και μονάδες διαμονής μη αυτοεξυπηρετούμενων ατόμων απαγορεύεται να βρίσκονται στο ίδιο πυροδιαμέρισμα με οποιοδήποτε άλλο τμήμα του κτιρίου.

3.2.4. Απαγορεύεται μία νοσηλευτική μονάδα να στεγάζεται σε περισσότερα του ενός πυροδιαμερίσματα. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται να στεγάζεται σε δύο πυροδιαμερίσματα που επικοινωνούν μεταξύ τους όταν ισχύουν συγχρόνως όλα τα ακόλουθα:

α) Δεν υπάρχει άλλη νοσηλευτική μονάδα στον ίδιο όροφο.

β) Για καθένα από τα δύο πυροδιαμερίσματα εφαρμόζεται η παρ. 2.1.5.2. του παρόντος.

γ) Η πόρτα οριζόντιας εξόδου που συνδέει τα πυροδιαμερίσματα σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας του κτιρίου συγκρατείται στην ανοικτή θέση και απελευθερώνεται από τον μηχανισμό συγκρατήσεως αυτόματα, μόλις ανιχνευθεί πυρκαγιά σε οποιοδήποτε από τα δύο πυροδιαμερίσματα οπότε συνεχίζει να λειτουργεί σαν αυτοκλειόμενη.

3.2.5. Κοινόχρηστοι χώροι νοσηλευτικών μονάδων επιτρέπεται είτε να αποτελούν ιδιαίτερο πυροδιαμέρισμα είτε να ανήκουν στο ίδιο πυροδιαμέρισμα με μία ή περισσότερες νοσηλευτικές μονάδες που εξυπηρετούν.

Τέτοιοι κονόχρηστοι χώροι μπορούν να είναι αναμονές επισκεπτών, καθιστικά ασθενών, γραφεία και χώροι διανυκτέρευσης ιατρών, χώροι ανάπαυσης και αποδυτήρια νοσηλευτικού προσωπικού, οφίς φαγητού, χώροι διανομής αγαθών, χώροι συλλογής μεταχειρισμένων ειδών και απορριμάτων και χώροι υγιεινής.

3.2.6. Σε ιδιαίτερο πυροδιαμέρισμα πρέπει να στεγάζεται καθένα από τα ακόλουθα εφόσον το εμβαδόν του υπερβαίνει τα 50 τ. μέτρα:

α) τμήμα πυρηνικής ιατρικής.

β) συγκρότημα μικροβιολογικού - βιοχημικού - αιματολογικού - παθολογοανατομικού και συναφών εργαστηρίων.

γ) συγκρότημα πλυντηρίου - κεντρικής λινοθήκης.

δ) κεντρικό φαρμακείο.

ε) συγκρότημα συγκέντρωσης - αποτέφρωσης - αποκομιδής απορριμάτων.

ζ) κεντρικό μαγειρείο.

η) κεντρικές αποθήκες.

θ) συγκρότημα λεβητοστασίου.

ι) μηχανοστάσιο ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων.

κ) εργαστήρια συνεργείων συντήρησης.

λ) κεντρική αποστείρωση.

μ) χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων.

3.3. Επικίνδυνοι χώροι.

3.3.1. Στους επικίνδυνους χώρους κατατάσσονται τουλάχιστον οι ακόλουθοι:

α) Οι χώροι που αναφέρονται στην παρ. 3.2.6. του παρόντος άρθρου εφόσον το εμβαδόν τους δεν υπερβαίνει τα 50 τ. μέτρα.

β) Χώροι φύλαξης ή εφαρμογής χρωμάτων.

γ) Χώροι φύλαξης - αποθήκευσης ιατρικών εργαλείων.

δ) Χώροι φύλαξης - αποηκευσης ευφλέκτων υγρών.

ε) Χώροι με ιματιοθήκες σε αποδυτήρια προσωπικού.

ζ) Αποθήκες καθαρού εμβαδού μεγαλύτερου των 5 τ. μέτρων όπου δεν αποθηκεύονται αποκλειστικά άκαυστα υλικά.

η) Χώροι συγκέντρωσης απορριμάτων.

θ) Χώροι συγκέντρωσης ακάθαρτου ιματισμού.

ι) Χώροι καθαριότητας.

κ) Χώροι λουτρών παραφίνης.

λ) Καταστήματα δώρων.

3.3.2. Καταστήματα δώρων καθαρού εμβαδού που δεν υπερβαίνει τα 15 τ. μέτρα επιτρέπεται να μην διαχωρίζονται με πυράντοχη κατασκευή από χώλλ ή διάδρομο που δεν ανή-

κει σε πυροπροστατευομένη όδευση διαφυγής, εφόσον αυτό το κατάστημα διαθέτει κατάλληλο αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης.

Η διάταξη αυτή ισχύει και όταν το κατάστημα διαθέτει πέραν των 15 τ. μέτρων και αποθήκη η οποία όμως περικλείεται με πυράντοχο περίβλημα σαν επικύνδυνος χώρος.

3.3.3. Οι χώροι εργαστηρίων στους οποίους δημιουργούνται εύφλεκτα αέρια πρέπει να είναι εξοπλισμένοι με απαγωγές εστίες (fume hoods) συνδεδεμένες απευθείας με σύστημα απόρριψης αέρα.

3.3.4. Για διάφορες επικίνδυνες εγκαταστάσεις όπως δεξαμενές αποθήκευσης υγρού οξυγόνου δεξαμενές αποθήκευσης υγροποιημένου καυσίμου αερίου, λεβητοστάσια ατμολεβήτων, ιατρικά αέρια θα ακολουθούνται οι εκάστοτε ισχύουσες ειδικές διατάξεις.

3.4. Εσωτερικά τελειώματα.

3.4.1. Τα εσωτερικά τελειώματα πρέπει από την άποψη της ταχύτητας επιφανειακής εξάπλωσης της φλόγας να ανήκουν στις κατηγορίες 0 ή 1, με εξαίρεση όσα αναφέρονται στις επόμενες παραγράφους 3.4.2. και 3.4.3.

3.4.2. Τα εσωτερικά τελειώματα των δαπέδων που δεν ανήκουν σε πυροπροστατευμένες οδεύσεις διαφυγής, ούτε σε χώρους φύλαξης ή εφαρμογής ραδιοϊσοτόπων επιτρέπεται να ανήκουν στην κατηγορία 2.

3.4.3. Τα εσωτερικά τελειώματα τοίχων και οροφών χώρων φύλαξης ή εφαρμογής ραδιοϊσοτόπων πρέπει να ανήκουν υποχρεωτικά στην κατηγορία 0.

4. Ενεργητική πυροπροστασία.

4.1. Πυρανίχνευση.

4.1.1. Αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης με πυρανιχνευτές.

4.1.1.1. Το σύστημα θα λειτουργεί με κατάλληλους κατά περίπτωση πυρανιχνευτές και θα εγκαθίσταται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις σχετικές γενικές διατάξεις.

4.1.1.2. Γενικά ορίζεται ότι όπου εγκαθίσταται αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης οι πυρανιχνευτές θα είναι τύπου καπνού σε χώρους όπου με κανονικές συνθήκες λειτουργίας δεν αιωρούνται σωματίδια, που μπορούν να τους διεγείρουν (π.χ. χώροι παραμονής ασθενών, γραφεία). Αντίθετα σε χώρους όπου είναι πιθανή η παρουσία τέτοιων σωματιδίων οι πυρανιχνευτές θα είναι θερμικοί.

4.1.1.3. Αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης θα καλύπτει όλους τους επικίνδυνους χώρους, καθώς και τα πυροδιαμερίσματα που αναφέρονται στην παρ. 3.2.6 του παροντος άρθρου, εφόσον δεν προστατεύονται από αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης. Στα ανωτέρω πυροδιαμερίσματα πυρανιχνευτές θα τοποθετούνται σε όλους τους χώρους τους.

4.1.1.4. Αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης πρέπει να καλύπτει και τους εξής χώρους:

- Θαλάμους διανυκτεύρευσης και χώρους διημέρευσης σε μονάδες διαμονής μη αυτοεξηπηρετούμενων ατόμων και σε ψυχιατρικές νοσηλευτικές μονάδες.
- Χώρους εργασιοθεραπείας.
- Βιβλιοθήκες.
- Χώρους αρχείων.
- Χώρους ηλεκτρονικών υπολογιστών.
- Χώρους φύλαξης ακτινογραφιών.

4.1.2. Αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης με αισθητήρια διαπίστωσης ροής σε μόνιμο πυροσβεστικό σύστημα με καταιονητήρες.

Το δίκτυο του μόνιμου πυροσβεστικού συστήματος με καταιονητήρες (εφόσον υφίσταται) θα πρέπει να είναι εξοπλισμένο με ένα ή περισσότερα αισθητήρια διαπίστωσης ροής (διακόπτες ροής) τοποθετημένα σε κατάλληλη θέση. Τα εν λόγω αισθητήρια θα πρέπει να ενεργοποιούνται όταν η ροή αντιστοιχεί σε παροχή ίση ή μεγαλύτερη από την παροχή νερού ενός αυτόματου καταιονητήρα.

4.2. Συναγερμός.

4.2.1. Χειροκίνητο ηλεκτρικό σύστημα συναγερμού (ηλεκτρικοί αγγελτήρες πυρκαγιάς).

Τοποθετείται σε όλα τα κτίρια αυτής της κατηγορίας ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι αυτόματων συστημάτων ανίχνευσης πυρκαγιάς σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στις Γενικές Διατάξεις.

4.3. Κέντρο ελέγχου πυρκαγιάς.

Το κέντρο ελέγχου πυρκαγιάς (πίνακας αναγγελίας πυρκαγιάς) θα είναι εγκατεστημένο σε χώρο με παραμονή προσωπικού καθ' όλη τη διάρκεια του 24ωρου (π.χ. χώρος τηλεφωνικού κέντρου ή κατά προτίμηση ιδιαίτερος χώρος στον οποίο θα είναι εγκατεστημένο και το κέντρο ελέγχου των εγκαταστάσεων).

Το κέντρο ανάλογα με το μέγεθος του συγκροτήματος θα πρέπει να εξασφαλίζει τις ακόλουθες λειτουργίες:

Οπτική και ακουστική ένδειξη σήματος συναγερμού προερχομένου από συσκευή ανίχνευσης (αυτόματη ή χειροκίνητη).

Μετάδοση σημάτων συναγερμού προς όλες τις συσκευές συναγερμού ή προς ορισμένες εξ αυτών επιλεκτικά (αυτόματα ή χειροκίνητα).

Ομαδική κλήση της ομάδας πυροπροστασίας μέσω συστήματος αναζήτησης προσωπικού (εφόσον υφίσταται).

Δυνατότητα αυτόματης ειδοποίησης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

Δυνατότητα συνεργασίας με το κέντρο ελέγχου εγκαταστάσεων για τον χειρισμό αυτών, σύμφωνα με το σχέδιο επέμβασης.

Έλεγχο κατάστασης της εγκατάστασης (καλώδια, συσκευές κ.λπ.).

Περιστασιακούς ελέγχους σε συνδυασμό με το κέντρο ελέγχου εγκαταστάσεων για την ασφάλεια του κτιρίου σε περίπτωση πυρκαγιάς (π.χ. απελευθέρωση πόρτας από μηχανισμό συγκρατήσεως διακοπή παροχής, καυσίμου αερίου, έλεγχος εγκαταστάσεων αερισμού κ.λπ.).

4.4. Σήματα και συσκευές συναγερμού.

Τα σήματα συναγερμού θα είναι ηχητικά και οπτικά.

Αναφέρονται ενδεικτικά οι ακόλουθες συσκευές μετάδοσης ηχητικών σημάτων συναγερμού:

σειρήνες.

κουδούνια.

βομβητές.

μεγάφωνα.

ατομικές συσκευές κλήσης συστήματος αναζήτησης προσωπικού.

Οι συσκευές συναγερμού θα τοποθετούνται στις ακόλουθες θέσεις:

- κέντρο ελέγχου πυρκαγιάς.
- τηλεφωνικό κέντρο.
- τεχνική υπηρεσία.
- γραφείο υπεύθυνου πυρασφαλείας σε κάθε πυροδιαμέρισμα.
- στάσεις αδελφών.
- χώρους διαμονής προσωπικού.

Στους χώρους όπου υπάρχουν ασθενείς ή άτομα με περιορισμένη κινητικότητα (π.χ. μονάδες νοσηλείας) η μεταφερόμενη πληροφορία για τον συναγερμό θα πρέπει να γνωστοποιείται μόνο στο προσωπικό (π.χ. βόμβος από βομβητή οπτικό σήμα κ.λπ.).

4.5. Εφεδρική πηγή ενέργειας.

Το σύστημα ανίχνευσης - αναγγελίας πυρκαγιάς θα πρέπει να έχει ως εφεδρική πηγή ενέργειας συσσωρευτή ο οποίος θα πρέπει να εξασφαλίζει τη λειτουργία του συστήματος επί 30 τουλάχιστον ώρες εκτός εάν υπάρχει τεχνική υπηρεσία ικανή να αποκαταστήσει άμεσα τυχόν βλάβη τροφοδότησης οπότε επαρκεί διάρκεια εξασφάλισης της λειτουργίας του συστήματος επί 4 ώρες.

4.6. Αυτόματα συστήματα πυρόσβεσης.

Αυτόματα συστήματα πυρόσβεσης ολικής ή τοπικής εφαρμογής επιβάλλεται να εγκαθίστανται στους ακόλουθους χώρους:

- κεντρικές αποθήκες.
- συγκρότημα λεβητοστασίου.
- κεντρικό μαγειρείο.
- χώρους εφαρμογής χρωμάτων.
- χώρους κεντρικής συγκέντρωσης απορριμάτων.
- αποτεφρωτήρια.
- συγκρότημα πλυντηρίων - κεντρικής λινοθήκης.
- χώρους μηχανολογικών εγκαταστάσεων υψηλού βαθμού κινδύνου.
- χώρους ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων υψηλού βαθμού κινδύνου.
- χώρους φύλαξης - αποθήκευσης ιατρικών αερίων.
- χώρους φύλαξης - αποθήκευσης ευφλέκτων υγρών.

Η κατασκευή και γενικά ότι αφορά τα αυτόματα συστήματα πυρόσβεσης θα είναι σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις.

Ειδικά σε κτίρια ατόμων με ειδικές ανάγκες ή χρονίως πασχόντων, οίκων ευγηρίας, βρεφοκομείων, βρεφικών και παιδικών σταθμών, οικοτροφείων για παιδιά μικρότερα των 6 ετών πρέπει να εγκαθίσταται αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης σε όλη την έκταση του κτιρίου.

4.7. Μόνιμο πυροσβεστικό σύστημα με λήψεις (μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο).

Πρέπει να εγκαθίσταται σε κτίρια της κατηγορίας του παρόντος άρθρου με περισσότερα από 100 κρεββάτια και σε κτίρια των οποίων η στάθμη του δαπέδου του υψηλοτέρου ορόφου τους βρίσκεται σε ύψος μεγαλύτερο από 12 μέτρα από τη στάθμη του δαπέδου του ορόφου εκκένωσης εφόσον δεν καλύπτονται στο σύνολό τους από αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης.

Στα υπόλοιπα κτίρια αρκεί να προβλέπονται εκτός των κτιρίων, στόμια υδροληψίας για την Πυροσβεστική Υπηρεσία.

4.8. Φορηγοί πυροσβεστήρες.

Σε κάθε κτίριο θα πρέπει να τοποθετούνται δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες ανά όροφο. Πάντως το συνολικό πλήθος φορητών πυροσβεστήρων ανά όροφο θα καθορίζεται με κριτήριο κανένα σημείο του ορόφου να μην απέχει περισσότερο από 15 μ. από τον πλησιέστερο πυροσβεστήρα.

Το περιεχόμενο των πυροσβεστήρων θα είναι γενικά ξερή σκόνη σε ποσότητα 6 χιλιόγραμμα (Kg). Όπου απαιτείται θα χρησιμοποιούνται πυροσβεστήρες με άλλο περιεχόμενο.

4.9. Η ενεργητική πυροπροστασία σε χώρους συνάθροισης κοινού θα είναι σύμφωνος με τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 12Β

Κτίρια σωφρονισμού

1. Γενικά.

Στη κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όσα κτίρια ή τμήματα κτιρίων χρησιμοποιούνται για κράτηση σωφρονισμό ή έκτιση ποινών.

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν μεταξύ άλλων και:

- τα κρατητήρια
- τα αναμορφωτήρια
- οι φυλακές.

2. Οδεύσεις διαφυγής.

2.1.1. Ο πληθυσμός υπολογίζεται με το άθροισμα του μεγίστου προβλεπομένου αριθμού κρατουμένων, του αριθμού του προσωπικού και του μεγίστου επιτρεπομένου αριθμού επισκεπτών. Ο πληθυσμός σε οποιαδήποτε περίπτωση, δεν μπορεί να ληφθεί ως μικρότερος από τον αριθμό που υπολογίζεται με βάση την αναλογία ενός ατόμου ανά 11 τ. μέτρα μικτού εμβαδού κάτοψης.

2.1.2. Η παροχή των οδεύσεων διαφυγής ανά μονάδα πλάτους (εξήντα εκατοστά του μέτρου 0.60) καθορίζεται σε:

α) 100 άτομα για τις οριζόντιες οδεύσεις.

β) 75 άτομα για τις κατακόρυφες οδεύσεις.

2.1.3. Σε όλα τα κτίρια αυτής της κατηγορίας απαιτούνται γενικά δύο τουλάχιστον εναλλακτικές δοεύσεις διαφυγής που οδηγούν σε αντίστοιχες εξόδους κινδύνου.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η πρόσβαση προς μία μόνο έξοδο κινδύνου από όροφο που η στάθμη του δαπέδου του δεν βρίσκεται ψηλότερα από 6 μέτρα από το δάπεδο του ορόφου εκκένωσης και συγχρόνως το εμβαδόν του δεν ξεπερνά τα 200 τ. μέτρα.

Η πραγματική απόσταση απροστάτευτης όδευσης δεν πρέπει να ξεπερνά τα 25 μέτρα για την περίπτωση μιας εξόδου κινδύνου και τα 40 μέτρα για την περίπτωση δύο τουλάχιστον εξόδων.

Τα πρώτα 15 μέτρα οδεύσεων διαφυγής προς διαφορετικές εξόδους επιτρέπεται να συμπίπτουν (σχ. 2.3. του άρθρου 2). Επιτρέπεται επίσης η απροστάτευτη όδευση διαφυγής να περνά από αδιέξοδα μήκους το πολύ 8 μέτρων.

Η διοίκηση και το αρμόδιο προσωπικό των σωφρονιστικών καταστημάτων είναι υπεύθυνοι για το έγκαιρο ξεκλείδωμα των θαλάμων των κρατουμένων σε περίπτωση πυρκαγιάς.

2.1.4. Το πλάτος της τελικής εξόδου δεν πρέπει να είναι μικρότερο από το μισό του αθροίσματος των απαιτουμένων μονάδων πλάτους για όλους τους ορόφους πάνω από τον όροφο της εκκένωσης.

Εφόσον δεν είναι δυνατή η ελεγχόμενη εκκένωση του κτιρίου στη διάρκεια μιας πυρκαγιάς, επιβάλλεται οι οδεύσεις διαφυγής να καταλήγουν σε ειδικά περιφραγμένο, ασφαλή υπαίθριο χώρο ο οποιός θα διαθέτει αρκετό εμβαδόν (2 τ. μέτρα τουλάχιστον για κάθε άτομο) για προσωρινή συγκέντρωση αυτών που διαφεύγουν.

2.2. Πυροπροστασία

Τα δομικά στοιχεία του περιβλήματος της πυροπροστατευμένης όδευσης διαφυγής (οριζόντιοι διάδρομοι και κλιμακοστάσια) πρέπει να έχουν ελάχιστο δείκτη πυραντίστασης σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εις την παρ. 3.1. του παρόντος άρθρου αναφερομένου πίνακα Η.1.

2.3. Φωτισμός - Σήμανση.

2.3.1. Σε όλα τα κτίρια αυτής της κατηγορίας πρέπει να υπάρχει φωτισμός των οδεύσεων διαφυγής καθώς και φωτισμός ασφαλείας για τις οδεύσεις διαφυγής (παρ. 2.6. του άρθρου 2).

2.3.2. Επίσης σε όλα τα κτίρια πρέπει να υπάρχει σήμανση των οδεύσεων διαφυγής σύμφωνα με την παρ. 2.7. του άρθρου 2).

3. Δομική πυροπροστασία.

3.1. Τα φέροντα δομικά στοιχεία καθώς και τα στοιχεία του περιβλήματος των πυροδιαμερισμάτων δεν επιτρέπεται να έχουν δείκτη πυραντίστασης μικρότερο από τον αναφερόμενο στον Πίνακα Η.1.

Πίνακας Η.1.

Ελάχιστοι επιτρεπόμενοι δείκτες πυραντίστασης

Αριθμός ορόφων	Υπέργειοι όροφοι	Υπόγεια	Εγκατάσταση αυτόματης πυρόσβεσης
Μέχρι διώροφα	30 λεπτά	90 λεπτά*	30 λεπτά
πολυώροφα	90 λεπτά	90 λεπτά	60 λεπτά

* Μειώνεται σε 60 λεπτά για υπόγεια με εμβαδόν μικρότερο των 300 τ. μέτρων

3.2. Τα μέγιστα εμβαδά πέρα των οποίων απαιτείται η δημιουργία πυροδιαμερίσματος δίνονται στον πίνακα Η.2.

Πίνακας Η.2.

Μέγιστο εμβαδόν πυροδιαμερίσταματος

Μέχρι διώροφα	Πολυώροφα	Υπόγεια	Εγκατάσταση αυτόματης* πυρόσβεσης (συντελεστής)
1.500 τ.μ.	700 τ.μ.	1.000 τ.μ.	1,5

* Συντελεστής αύξησης επιτρεπόμενου εμβαδού πυροδιαμερίσματος.

Τμήματα κτιρίων με θαλάμους κρατουμένων πρέπει να αποτελούν πυροδιαμέρισμα στο οποίο απαγορεύεται να στεγάζονται χώροι άλλης λειτουργίας.

3.3. Επικίνδυνοι χώροι στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι κεντρικές αποθήκες, ο χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων, το κεντρικό μαγειρείο, πρέπει να αποτελούν αυτοτελές πυροδιαμέρισμα με κατάλληλα ανοίγματα εξαερισμού. Τα λεβητοστάσια και οι θάλαμοι ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων πρέπει να μην τοποθετούνται σε άμεση γειτονιά με τις τελικές εξόδους.

Οι δεξαμενές υγρών καυσίμων πρέπει να τοποθετούνται εκτός των κτιρίων και κατά προτίμηση να είναι υπόγειες σύμφωνα με τις ισχύουσες ελληνικές προδιαγραφές ή σε περίπτωση έλλειψης ελληνικών των αντίστοιχων ξένων.

3.4. Τα εσωτερικά τελειώματα τοίχων, ορόφων και οικοδομικών διάκενων πρέπει να είναι κατηγορίας 0,1 ή 2.

3.5. Όπου απαιτείται η κατασκευή ελαφριάς στέγης σε χώρο ατμολεβήτων κανένα σημείο της δεν πρέπει να έχει απόσταση μικρότερη των 3 μέτρων από το πλησιέστερο κτίριο.

4. Ενεργητική πυροπροστασία.

4.1. Σε όλα τα κτίρια πρέπει να εγκαθίσταται χειροκίνητο ηλεκτρικό σύστημα συναγερμού σύμφωνα με την παρ. 4.2.1. του άρθρου 4.

4.2. Στους επικίνδυνους χώρους (παρ. 3.3.) πρέπει να εγκαθίσταται αυτόματο σύστημα πυρανίχνευσης, σύμφωνα με την παρ. 4.1. του άρθρου 4. Το σύστημα αυτό πρέπει να συνδέεται με το χειροκίνητο σύστημα συναγερμού.

4.3. Ηχητικές συσκευές συναγερμού πρέπει να τοποθετούνται στις ακόλουθες θέσεις:

- τηλεφωνικό κέντρο
- θυρωρεία
- χώροι διαμονής προσωπικού
- γραφεία εποπτών και υπευθύνων πυρασφάλειας.

4.4. Το σύστημα πυρανίχνευσης, όπως και το χειροκίνητο σύστημα συναγερμού, σε κτίρια με συνολικό πληθυσμό περισσότερο από 150 άτομα, πρέπει να διαθέτουν εφεδρική πηγή ενέργειας σε 24ωρη βάση.

4.5. Σε όλα τα κτίρια τα συστήματα συναγερμού πρέπει να παρέχουν αυτόματη ειδοποίηση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

4.6. Σε όλους τους επικίνδυνους χώρους που αναφέρθηκαν στις προηγούμενες παραγράφους 3.3. και 4.2. πρέπει να τοποθετείται αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης σύμφωνα με την παρ. 4.3. του άρθρου 4, το οποίο μπορεί να αντικατασταθεί και το σύστημα αυτόματης πυρανίχνευσης. Εξαιρούνται χώροι με εμβαδό μικρότερο από 30 τ. μέτρα εφόσον διαθέτουν ανιχνευτή πυργκαγιάς, χώροι με ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις με εμβαδό μικρότερο των 100 τ.μ. εφόσον πάλι διαθέτουν ανιχνευτές πυρκαγιάς καθώς και μαγειρεία που παρασκευάζουν λιγότερες από 150 μερίδες φαγητού ανά γεύμα. Επιτρέπεται η σύνδεση απευθείας με το εσωτερικό υδραυλικό δίκτυο του κτιρίου συστήματος καταιονητήρων με λιγότερες από 6 κεφαλές, με την προϋπόθεση παροχής τουλάχιστον 6 λίτρων νερού ανά πρώτο λεπτό ανά τ. μέτρο επιφανείας προστατευομένου χώρου.

4.7. Μόνιμο υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυο σύμφωνα με την παρ. 4.3.2. του άρθρου 4 πρέπει να εγκαθίσταται στα κτίρια με πληθυσμό μεγαλύτερο από 150 άτομα. Επίσης σε όλα τα κτίρια με ύψος μεγαλύτερο των 15 μέτρων. Η απαίτηση αυτή δεν ισχύει, όταν τα κτίρια ή τα πυροδιαμερίσματα διαθέτουν αυτόματο σύστημα πυρόσβεσης.

Σε κτίρια με μικρότερους πληθυσμούς από τους παραπάνω πρέπει να προβλέπονται έξω από το κτίριο στόμια υδροληψίας για την Πυροσβεστική Υπηρεσία.

4.8. Σε όλα τα κτίρια πρέπει να τοποθετούνται δύο τουλάχιστον ανά όροφο φορητοί πυροσβεστήρες, κοντά στις σκάλες και τις εξόδους κινδύνου σε τέτοιες θέσεις, ώστε κανένα σημείο της κάτοψης να μην απέχει περισσότερο των 15 μέτρων από τον πλησιέστερο πυροσβεστήρα.

Ζ. Στην παρ. 3.3. περίπτ. α όπως προστέθηκε με την παρ. 19 της υπ' αριθ. 58185/2474/91 απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Β' 360) το αριθμητικό στοιχείο «21.00» αντικαθίσταται με το «21000».

Η. Στο άρθρο 14, Παράρτημα Α', μετά την περίπτ. 4 προστίθεται περίπτωση 5 ως εξής:

«5. Εξαιρέσεις φερουσών κατασκευών από την πυραντίσταση.

Από τις απαιτήσεις πυραντίστασης για την φέρουσα κατασκευή των κτιρίων, όπως προδιαγράφονται στις γενικές και ειδικές διατάξεις του κανονισμού αυτού, εξαιρούνται τα μονόροφα κτίρια (χωρίς υπόγειο είτε πρόβλεψη μελλοντικών ορόφων) με τις παρακάτω συντρέχουσες προϋποθέσεις:

α) Να έχουν μικτό ύψος όχι μεγαλύτερο των 4.50 μ.

β) Να έχουν μικτό εμβαδόν όχι μεγαλύτερο των 200 τ. μέτρων.

γ) Δεν χαρακτηρίζονται ή δεν περιλαμβάνουν χώρους υψηλού βαθμού κινδύνου ή επικίνδυνους συνολικά είτε μεμενωμένα.

Για τα κτίρια αυτά οι λοιπές απαιτήσεις (γενικές ή ειδικές) δομικής πυροπροστασίας διατηρούνται σε ισχύ.

Θ. Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 2 Αυγούστου 1993

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ